

Obsah :

I.	Úvod.....	4
II.	Život a tvorba.....	7
III.	Volná grafika.....	13
IV.	Exlibris.....	21
V.	Ilustrační tvorba.....	26
VI.	Malba a kresba.....	30
VII.	Animovaný film.....	36
VIII.	Závěr.....	38
IX.	Resumé.....	40
X.	Summary.....	42
XI.	Seznam vyobrazení.....	43
XII.	Seznam použité literatury.....	45
XIII.	Přílohy	
	A. Členství v profesních sdruženích.....	50
	B. Zastoupení ve sbírkách.....	51
	C. Podstatné samostatné výstavy.....	52
	D. Účast na podstatných kolektivních výstavách.....	54
	E. Soupis exlibris.....	60
	F. Seznam ilustrovaných publikací.....	64
	G. Obrazová příloha.....	66

I. Úvod

Svou prací o tvorbě Arny Juračkové bych chtěla přispět malým střípkem do mozaiky poznání současného výtvarného umění a to pak zejm. toho méně známého a příliš nepublikovaného. Práce autorky jsou natolik kvalitní a bohaté, že si dle mého názoru zaslouží více zviditelnit a to byl také jeden z důvodů, proč jsem si pro svou bakalářskou práci zvolila právě toto téma.

Akademická malířka Arna Juračková, narozená v roce 1951, je svým zaměřením především grafičkou, ilustrátorkou a malířkou. Po Střední uměleckoprůmyslové škole v Brně, obor propagační grafika u profesora Dalibora Chatrného, vystudovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, obor filmová a televizní grafika u profesora Miloslava Jágra. Od ukončení studií pracuje převážně samostatně, několik let působila jako pedagožka. Uspořádala více než třicet pět samostatných výstav volné tvorby a zúčastnila se přes sto padesáti výstav kolektivních volné i užití tvorby v rámci České republiky i zahraničí. Je členkou profesních sdružení Q Brno, Klubu ilustrátorů dětské knihy Praha, Unie výtvarných umělců a Syndikátu výtvarných umělců České republiky. Svou tvorbou je zastoupena ve sbírkách Ministerstva kultury, Univerzity Karlovy, Kabinetu exlibris, Památníku národního písemnictví a dalších sbírkách státních i soukromých u nás a zahraničí. V současnosti žije a pracuje v Blansku.

Juračková je jistě jednou z nejvýraznějších osobností výtvarné scény blanenského regionu a patří k významným soudobým jihomoravským autorům. Přesto o ní chybí souborná monografie či alespoň podrobnější ucelené publikované informace. Proto se toto téma pro mne stalo určitou výzvou a rozhodla jsem se pro jeho zpracování.

Tato studie si neklade za cíl vyčerpávajícím způsobem mapovat výtvarnou činnost autorky či ji kriticky hodnotit. Mým zájmem bylo shrnout její dosavadní tvorbu do uceleného a přehledného celku, který se může později stát odrazovým můstkem pro zpracování dalších jednotlivostí. Pokusím se její tvorbu chronologicky uspořádat, popsat osobité techniky jejích děl, tvorbu rozdělit do vývojových fází, postihnout charakteristické rysy jednotlivých tvůrčích období a zároveň najít souvislosti a vlivy, které působily na formování autorčina stylu. Samozřejmě si uvědomuji, že jednotlivá tvůrčí období neexistují odděleně, ba naopak se prolínají a navazují na sebe, podobně je mezi sebou provázána také tvorba v jednotlivých výtvarných oblastech a technikách.

Vzhledem k tomu, že její dílo je poměrně rozsáhlé, omezila jsem svůj výběr pouze na práce, které jsou příznačné pro určitá období její umělecké činnosti, ať už podle mého názoru či dle vyjádření samotné autorky.

Vlastní text je rozčleněn do kapitol a to podle jednotlivých výtvarných technik a okruhů, které jsou pro práci autorky nejcharakterističtější. Juračková se věnuje zejména grafice, proto také kapitolu o volné grafice řadím jako první a je nejobsáhlejší, oblast užité grafiky zařazuji do samostatné kapitoly, protože si to jistě svým obsahem i kvalitou zaslouží. Následují kapitoly o ilustrační tvorbě, malbě a animovaném filmu. Přílohy obsahují seznam zastoupení prací autorky ve sbírkách, členství ve výtvarných skupinách, dále seznam autorčiných podstatných samostatných a kolektivních výstav, soupis exlibris a ilustrovaných publikací. Součástí práce je také výběrový obrazový materiál podstatných prací či prací charakterizujících styl tvorby autorky v určitých obdobích.

Názory, které v této práci vyslovuji pocházejí z mých subjektivních zážitků, nabízím svou vlastní interpretaci a současně plně respektuji jiná, odlišná stanoviska. Výklad a pohled na práce je vždy značně subjektivní a divák si musí vytvořit svůj vlastní způsob porozumění. Takto pak může vzniknout nesčetně mnoho různých náhledů na umění autorky a stejně tak výkladů jejích prací.

K pramenům a literatuře

Jak jsem již naznačila, o autorce v současnosti neexistuje žádná souhrnná monografie a pramenů, ze kterých lze čerpat při mapování její tvorby je opravdu poskrovnu. Jméno autorky se překvapivě nenachází ani v souborných jmenných slovnících současného českého výtvarného umění. Světlou výjimku představuje sborník Jaroslava Bránského z roku 1990 *Výtvarní umělci v okrese Blansko*, který přehlednou a ucelenou formou udává základní informace o významných osobnostech tohoto regionu převážně 20.století. Bohužel tato publikace je v současnosti jedinou svého druhu a protože od jejího vydání uběhlo již více než patnáct let, volá toto téma po dalším zpracování.

Důležitými se pro mne staly katalogy výstav malířky, většinou samostatných popř. kolektivních. Někdy se mi podařilo získat pouze záznam úvodního slova vernisáží ve strojopise. Zde je nutno poznamenat, že katalogy jsou různé kvality, takže mnohdy

některé ani nelze považovat za plnohodnotné informační zdroje. Zejm. starší výtisky jsou skvěle zpracované, u katalogů výstav posledních let kvalita po stránce grafické i obsahové klesá - často zde chybí seznam vystavovaných prací, můžeme mluvit spíše o katalogových listech než o katalozích.

Dalším bibliografickým okruhem jsou novinové a časopisecké články. Protože se jedná o malířku v současnosti spíše regionálního charakteru, většina článků se nachází také v regionálním tisku, nejčastěji v týdeníku pro okres Blansko (*Týden u nás*). I zde je ovšem kvalita různá. Z autorů článků jmenuji především Jaroslava Parmu či Martu Antonínovou, kteří však nejsou odborníky v oboru a proto je tedy třeba k článkům přistupovat kriticky.

O tvorbě exlibris Arny Juračkové byly publikovány články ve *Zprávách Spolku sběratelů a přátel exlibris (SSPE)* v Praze a v Listu SSPE v Praze *Knižní značka*, jejichž autorem je Josef Gromeš. Soupisy jejich exlibris vycházely v *Soupisech ročních přírůstků exlibris z let 1979 až 1995*, rovněž vydávaných SSPE v Praze. Informace o exlibris autorky byly součástí textu a příloh i několika výstavních katalogů, jako příklad lze uvést *Exlibris 1994/1996 – mezinárodní výstava Chrudim* (u příležitosti mezinárodního kongresu exlibris FISAE). Základní údaje o Arně Juračkové uvádí i přehled tvůrců exlibris v monografii Slavomila Vencla *České exlibris*.

Cenným informačním zdrojem se pro mne staly také osobní rozhovory, zejm. se samotnou malířkou.

II. Život a tvorba

Arna Juračková (celým jménem Arnoštka) se narodila 18. května 1951 v Brně. Své dětství strávila v Blansku. „Měli jsme domek se zahradou. A tak jsem vyrůstala mezi květinami a stromy. Dodnes si pamatuji na velký ořech, který stával na dvoře. Všichni jsme ho měli rádi, i když kolem byla na podzim obrovská hromada listů.“¹ Autorčina cesta k výtvarné tvorbě byla naprosto přirozená, oba její rodiče Antonín a Milada Juračkoví byli také výtvarníci. Protože měli velký vliv na tvorbu své dcery a také proto, že oba patřili k významným jihomoravským výtvarným umělcům, dovoluji si udělat menší odbočku k jejich osobnostem. Jejich vzájemné ovlivňování je patrné také ze srovnání prací všech tří autorů vystavovaných společně v r. 1995 v Galerii města Blanska, u Milady Juračkové v té době již z pozůstalosti. V příloze uvádím pro názornost také některé jejich charakteristické práce.

Milada Juračková, rozená Francová se narodila 25. března 1928 ve Dvorech nad Žitavou. Její otec Václav Franc byl respicientem finanční stráže, s manželkou a dvěma dětmi se v době krátce před 2. sv. válkou přestěhoval do Blanska. V letech 1946 – 1950 vystudovala Milada Juračková střední průmyslovou školu ve Zlíně – obor užitá grafika u profesora Josefa Kousala. Provdala se za výtvarníka Antonína Juračku a žila s ním a dvěma dětmi v Blansku. Zde přibližně po dobu dvou let učila v Umělecké škole výtvarnou výchovu. Bohužel poměrně brzy zemřela – 12. července roku 1966 v Blansku.

Juračková střídala ve své tvorbě různé výtvarné techniky – kresby – v černobílém i barevném (kolorovaném) provedení, linoryt, akvarel, olej. Jak říká sama Arna Juračková a je to také z jejich prací patrné, byla matčinou tvorbou silně ovlivněna, zejm. rostlinnými motivy, které se v pracích obou objevují snad nepřetržitě a byly jim oběma stálou inspirací, stejně tak po stránce technické v používání grafických technik, zejm. pak linorytu. Z prací obou výtvarnic cítíme inspiraci dětským světem a živou přírodou.

¹ Antonínová, Marta: Arna Juračková nalézala inspiraci v květinách. In: Rovnost, 2004, 11. 2., s. 14.

„Oblíbenými náměty Milady Juračkové byly děti a květiny, zaplňující zvláštní svět křehkého ticha něžné krásy, vytvářející zvláštní prostor, ve kterém jakoby platily jiné zákony času, kde trvá věčné mládí a kde květiny nikdy nevadnou. Jednotlivé motivy, jejich obrysy a objemy jsou modelovány přesnou, citlivou linkou, kompozice se řídí pevným řádem, který dává dost prostoru pro vnitřní dynamiku a napětí nové výtvarné skutečnosti (...) Nepochybně ovlivnila svými názory i výtvarným projevem svou dceru, jak vyplývá např. ze srovnání její kresby v tiráži knihy Páv se zlatým chvostem² s početnou tvorbou její dcery: je tu více než náhodná podobnost. Ilustrace v citované knize dokončila Juračková roku 1966, tedy krátce před svou smrtí. Zůstaly jen svědectvím příslibu, čím se mohla Juračková stát v oboru ilustrační tvorby. Její květinčky, ať pokrývají samy celou plochu stránky, nebo tvoří jen 'špičku' či doplněk figurálního motivu, nepostrádají na jedné straně botanickou přesnost, ale na druhé straně žijí svým vlastním životem, ve kterém se odráží autorčin výtvarný záměr a její duševní svět. (...) Juračková dovedla přesně odpozorovat realitu našeho světa, ale dovedla ji přetavit v realitu novou, umělecky objevnou, lidsky jímavou a morálně přesvědčivou.“³

Antonín Juračka se narodil 26. ledna 1927 v Doubravici nad Svitavou. Jeho otec byl zámečnickem, matka švadlenou. Nejprve se A. Juračka vyučil elektromechanikem v Blansku, v letech 1947 – 1951 vystudoval stejně jako Milada Juračková uměleckou průmyslovku ve Zlíně, také v ateliéru užité grafiky u prof. Josefa Kousala. Od roku 1951 trvale bydlel v Blansku, kde pracoval v propagačním oddělení ČKD Blansko. Zemřel 12. února 2005. Byl aktivním členem Unie výtvarných umělců, sdružení ICOGRADA či brněnského sdružení výtvarníků Q. Svoje dílo představil na 28 samostatných výstavách a více než 50 společných

„Po Blansku chodí rozložitý muž, o němž skoro nikdo neví, že patří v tomto městě k osobnostem nejzajímavějším. Všimne-li si ho kdo, tak nejspíš proto, že toho moc nenamluví – a když už, tak většinou sekne drápkem. Málokdo ví, že je to malíř, grafik a v tomto oboru pak skutečný, nefalšovaný mistr lyrického humoru,“ napsal o

² Napsala Zuzana Renčová jako volně komponovanou pohádkovou knížku k pozůstalosti Milady Juračkové, vydalo nakladatelství Blok v Brně v r.1970.

³ Bránský, Jaroslav: Výtvarní umělci v okrese Blansko. Okresní kulturní středisko v Blansku, Blansko 1990, s. 50.

Antonínu Juračkovi v roce 1996 Ludvík Kundera při příležitosti ocenění Juračky městem Blansko za přínosy v kultuře.⁴

A. Juračka je autorem řady realizací z oblasti užité grafiky a výstavnictví. Především v této oblasti užité grafiky později ovlivnil také svou dceru Arnu a to zejm. v době jejich spolupráce po r. 1976. Pro jeho tvorbu jsou typické kresby s charakteristickým humorem a promyšleně vyváženou kompozicí linií a ploch. „Juračka v nich v pohotové výtvarné zkratce parafrázuje profily tváří, siluety nebo části figur, které se vzájemně doplňují, zmnožují, prostupují. Hravé groteskní prvky se kombinují a řadí do rytmizovaných variant. V lyricky laděných kresbách s přírodními náměty se uplatňuje jemnost a citlivost kresby, takže vznikají křehké, podmanivé lyrické obrazy, jejichž expresivita vyrůstá z harmonické souhry hustě řazených linií a šraf. Ze souběžných čar vznikají celé plochy, někdy mírně zvlňené, jindy dramaticky rozbouřené. Plošnost kreseb je zdůrazněná šrafováním a v poslední době i ploškami ostrých barev, které spojují či zdůrazňují vazbu jednotlivých ploch. Zvláštní skupinu tvoří kresby, připomínající dekorativní textilie. Výtvarné dílo Antonína Juračky dokazuje jeho tvůrčí fantazii a smysl pro komično, ale je zároveň svědectvím jeho výtvarné rafinovanosti a brilantnosti, kterou prokázal i v grafických úpravách různých publikací. Juračka dovede do svých kreseb vložit svou životní filosofii, vyjádřit složité životní pochody o sobě a o druhých lidech prajednoduše, lapidárně, nápaditě a neotřele. Jednoduchost použitých prostředků svádí diváka ke zběžnému pohledu, ale pak jej vede k hlubšímu zamyšlení nad skrytým poselstvím.“⁵

Základní školu navštěvovala Arna Juračková v Blansku (tehdejší „devítiletka“ na Leninově později Dvorské ulici). Už jako malé dítě nezapřela výrazný talent a s úspěchem se účastnila řady výtvarných soutěží, např. v roce 1962 soutěže tvořivosti mládeže v Jihlavě a Praze či soutěže k 50. výročí Československého rozhlasu v Praze již v roce 1957. Na svoje výtvarné počátky vzpomíná: „Ještě mám v deskách schované své první hlavonožce, ale už v první třídě jsem se zúčastnila soutěže. Pořádal ji rozhlas a já jsem malovala prince s hadem, což mi vyneslo první místo. Někdy jsem měla dokonce dvojku z kreslení, protože jsem neposlouchala rady paní učitelky.“⁶

⁴ Parma, Jaroslav: Zemřel významný malíř, grafik a člověk Antonín Juračka. In: Týden u nás, 2005, 23. 2., s. 12.

⁵ Bránský, Jaroslav: Výtvarní umělci v okrese Blansko. Okresní kulturní středisko v Blansku, Blansko 1990, s. 48.

⁶ Antonínová, Marta: Arna Juračková nalézá inspiraci v květinách. In: Rovnost, 2004, 11. 2., s. 14.

V roce 1966 úspěšně složila přijímací zkoušky na Střední uměleckou průmyslovou školu v Brně. Navštěvovala ateliér propagační grafiky u prof. Dalibora Chatrného. Měla možnost seznámit se s různými grafickými technikami, nejvíc ji nadchl linoryt. Ve druhém ročníku v roce 1968 se účastní soutěže *Mihuj tuto zem* s cyklem techniky monotypů pod názvem *Cirkus Taškent*. Byla oceněna zahraniční cestou do Sovětského svazu – Moskvy, Oděsy, Kyjeva. Tato cesta ji podle vlastních slov výrazně ovlivnila, zejm. moskevské velkoměsto, první zážitek moře v Oděse, umělecké památky, např. v Kyjevě ji zaujaly kostelní katakomby a na toto téma po návratu vytvořila dva linoryty (*Katakomy*, 1968). Dále v roce 1967 získala první cenu za grafiku v krajské soutěži SČSP v Brně a v roce 1969 cenu za grafiku na České soutěžní výstavě mladých.

I když toto středoškolské období nebylo pro Juračkovou lehké – v roce 1966 jí zemřela matka – i mimo školu se ve volných chvílích věnovala technice linorytu. Zaměřuje se zejm. na expresivní motivy rostlin a květin, stromů, lesů a pralesů. Inspirací k těmto tématům jí byly práce matky, ale také pobyt na horách na Slovensku, kde v průběhu prázdnin strávila spoustu času kreslením studií květin. S linoryty byla natolik úspěšná, že na podzim roku 1968 s další studentkou reprezentuje Uměleckoprůmyslovou školu na Pražském hradě, kde formálně odevzdávají petici na podporu vlády – tato petice byla vyzdobena právě její grafikou s rostlinnými motivy. Za vynikající studium byla také odměněna sadou holandských pastelů Talens, které znovu objevila až o několik desítek let později a kterými kreslila svoje pastely v letech 1995 – 2005.

Po střední škole se v roce 1970 zúčastnila talentových zkoušek na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze a to u prof. Karla Svolinského, protože se chtěla i nadále věnovat grafice. Talentové zkoušky úspěšně vykonala, studovat však začala u prof. Adolfa Hoffmeistera, který vystřídal prof. Svolinského⁷. Hoffmeisterovy se její práce linorytů natolik zalíbily, že jí nabídl studium ve svém ateliéru filmové a televizní grafiky. I prof. Hoffmeister byl však krátce na to z politických důvodů nahrazen a tak hned v prvním ročníku začal Juračkovou učit prof. Miloslav Jágr, známý český ilustrátor. K tomu autorka říká: „Tím bylo dáno i naše zaměření. Hodně jsme kreslili a věnovali se tvorbě určené dětem.“⁸ Filmová tvorba zcela neodpovídala zaměření Arny

⁷ V r. 1969 došlo na škole z politických důvodů k výměně profesorů pod záminkou jejich důchodového věku.

⁸ Antonínová, Marta: Arna Juračková nalézá inspiraci v květinách. In: Rovnost, 2004, 11. 2., s. 14.

Juračkové, které směřovalo spíše ke grafické tvorbě, avšak v době normalizace nebylo možné přestoupit do jiného ateliéru, takže tento obor také dokončila. Svůj oblíbený linoryt již nedělala v takové hojné míře, začala převládat kresba, ve vyšších ročnících měla možnost vyzkoušet si techniky animovaného filmu. Studium zakončila v roce 1976 krátkým absolventským filmem *Pokusníček* na motivy pohádky A. Mikulky.

V době vysokoškolských studií vystavovala Arna Juračková svou grafiku např. v Blansku a Liberci. V roce 1972 představila své práce společně s grafikou (především linoryty) z pozůstalostí své matky v Brně, v Domě pánů z Kunštátu. Jednalo se o její první velkou výstavu, kde prezentovala svou veškerou dosavadní tvorbu – grafiku i malované kompozice. V roce 1976 v Blansku vystavovala své studie květin jako obrazový doprovod výstavy sochaře Karla Řezníka.

Po vysoké škole zůstala Arna Juračková „na volné noze“ a žila v Praze. Začala ilustrovat publikace pro děti. Spolupracovala např. s vydavatelstvím Albatros, malovala obrázky do *Mateřidoušky*. Věnovala se volné tvorbě – zejm. linorytům – opět s přírodními motivy brouků a rostlinstva. Současně navrhovala se svým otcem Antonínem Juračkou grafiku výstavních expozic pro Brněnské veletrhy, výstavní a veletržní expozice realizované v Lipsku, Izmiru, Budapešti a jinde. Od roku 1990 do 2002 oba spolupracovali také s prosperujícím pivovarem Černá Hora, pro který vytvářeli graf. design pro firmu i výrobky. Také v této době se stále věnovala animované tvorbě. V letech 1978 až 1981 pracovala na animaci večerníčků *Pohádek z lipových špalíčků*.

V roce 1979 prezentuje své práce z let 1973 – 1978 v Adamově, o dva roky shrnula v Brně svou práci na grafických cyklech brouků, v roce 1982 vystavuje opět grafiku v Brně.

V letech 1982 až 1990 působila jako odborná asistentka na Vysoké uměleckoprůmyslové škole v Praze a to ve stejném ateliéru, který sama vystudovala, vedeném prof. Miloslavem Jágrem. Postupně omezila linoryt a začala více malovat - zejm. kompozice temperovými barvami. Z témat doznívali brouci, totemy, převažovala opět rostlinná tematika, i když se - zejm. v užité tvorbě - objevovaly i figurální motivy. Převládaly přímé barevné tóny kladené vedle sebe, styl práce s barvou se blížil graf. způsobu malby než prostorově iluzivnímu, pastóznímu vyjádření. I v této době ilustrovala publikace pro děti, zejm. pro nakladatelství Albatros, Státní pedagogické nakladatelství či brněnský Blok.

Od roku 1990 se opět osamostatnila, stále žila v Praze a zabývala se ilustracemi. V pracích z této doby i nadále převládají tempéry. V roce 1995 se rozhodla změnit bydliště a přestěhovala se zpět do rodného Blanska. Důvodem bylo mj. přerušení kontaktů s nakladatelstvími, pro které doposud ilustrovala a která se na určitou dobu rozpadla.

Ve školním roce 1995/96 pracovala jako pedagožka na Střední škole uměleckých řemesel v oboru písmo. Po roce 1996 pracovala opět ve svobodném povolání, spolupracovala s nakladatelstvím Tobiáš vydávajícím publikace se zaměřením na rozvoj řeči a smyslového vnímání dětského čtenáře. V malbě začíná více experimentovat, maluje akrylovými barvami a to ve větších formátech, později kreslí kompozice pastelem, kterým se věnuje dosud. Převládají dekorativní rostlinné motivy, často stylizovaná témata.

V letech 2001 až 2003 učila výtvarnou výchovu I. a II. stupně na Základní umělecké škole v Blansku. V této době maluje temperou obrázky menšího formátu, rozvíjí též novou techniku pastelu.

V současnosti opět pracuje samostatně ve svobodném povolání v Blansku. V posledních větších pracích používá především pastel, věnuje se stále ilustracím pro děti.

III. Volná grafika

Budeme-li pátrat po základních okruzích námětů a to nejen v grafické tvorbě, ale i v ostatních oblastech autorčiny tvorby, nebude naše práce příliš složitá. Je to především příroda jako celek – zejm. pak rostlinstvo a hmyz. V podstatě téměř vše, co Juračková již od mládí tvoří, je spjata se zahradami, loukami, a lesem. „Práce Arny Juračkové vychází z citlivého vnímání přírody, tak i z působení moderního způsobu života. K jejím hlavním inspiračním zdrojům patří přírodní motivy - květiny, zvířata, mikrosvět brouků. přitom však výtvarnice nesleduje jen povrchový tvar jevů, ale snaží se proniknout až k jejich významové podstatě. Používá často prvků přírodních a architektonických paralelně vedle sebe a ve stejném nebo i opačném měřítku. Pohádková města a zámky jsou pak přerůstány vegetací a ve stvolech květin se usídlily princezny.“⁹

Téma brouků se oproti rostlinnému motivu objevuje poněkud později – výrazněji až okolo roku 1974 a to zejm. v pracích „Starty“ a „Létavice“. Jejich výskyt pak vrcholí a končí na počátku osmdesátých let v „Totemech“ a „Maškarádě“. Během tohoto desetiletého období se jejich podání zajímavě proměňuje. Grafické práce s náměty hmyzu Juračková shrnula v rámci samostatné výstavy na toto téma v roce 1981 v Brně. „Velmi častý ve tvorbě Arny Juračkové je motiv brouků. Řadí je někdy do statických kompozic jednoho za druhým na stvoly květin nebo seskupení připomínající přírodopisné sbírky, používajíc stylizace, ale zachovávajíc charakteristiku jednotlivých druhů. Jindy zase přepracuje základní tvar až k jakémusi znaku či symbolu a tvoří z těchto prvků dynamické kompozice nebo statické útvary totemů. Znaky někdy upomínají na staré jihoamerické umění či primitivní umění afrických národů.“¹⁰

„Co tedy přinesli Brouci do grafické tvorby Arny Juračkové? Především z ní vplynuly jako její přirozená, logická součást. Juračková byla od raného dětství zaujatou malířkou přírody, její práce vycházela z konkrétních přírodních zážitků a vjemů: bujná vegetace i drobná fauna jí skýtaly bohatou inspiraci. Zde nacházela centrum securitatis, hlubinu bezpečnosti, tvůrčí naplnění. – Příroda a přírodniny

⁹ Perničková, Hana: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Obrázky Arny Juračkové. Galerie Dílo, Brno 1982. nestr.

¹⁰ tamtéž.

poskytly grafičce i formální východiska. Většina tvarů, linií, křivek a obrysů v její tvorbě má organický, vegetativní charakter. Autorčina tvarová představivost se zde napájí jako z nevyčerpatelné studny.

Kdysi – kolem roku 1966 – nakreslila patnáctiletá Arna pestrý Indiánský příběh. Tenkrát ji zřejmě inspirovala romantika vinetouovských příběhů z románů a filmů. Indiáni se jí později odvděčili: svým ornamentálním uměním jí napověděli další možnosti proměn přírodního motivu. Není důležité, zda Arna Juračková tyto vazby k exotickému sleduje vědomě nebo bezděčně. Jejich přítomnost však nemusí skrývat, už proto ne, že soudobý universalismus umění nepramení jen z informačních médií propojujících kontinenty, ale také z možnosti využívat při tvorbě všech podnětů, jež kreativita přírodního druhu homo sapiens nashromáždila. Herbert Read uvádí mezi základními zdroji moderního umění šest 'exotických stylů' - od umění dětí, primitivů a bláznů až po inspiraci z předkolumbovského umění amerických Indiánů- V broucích Arny Juračkové je silná, agresivní vitalita, Brouci jsou mužní, i když jsou dílem ženy.“¹¹

Dalším velkým námětovým okruhem je pak, jak již bylo naznačeno, architektura, přesněji řečeno jednotlivé architektonické prvky v obecném slova smyslu. Je to zejm. Praha, která Juračkovou stále okouzluje. Tato inspirace je přirozená – Juračková zde strávila svá vysokoškolská studia a i poté zde žila do roku 1990. „Magická atmosféra starobylého města nemohla nezanechat svou stopu v autorčině tvorbě a její proměnlivé návraty se cyklicky opakují.“¹²

„Ač zdánlivě vybírá Arna Juračková z poměrně úzké škály motivů, je způsob jejich zpracování velmi rozmanitý. Setkáváme se s grafickými listy chápanými jako elementární znakové kompozice až po bohaté, přírodou inspirované kompozice pohádkových měst zabydlených lidskými a zvířecími postavami, kde hranice mezi monumentem a drobnopisem je záměrně smazána. Výtvarnému zaměření Arny Juračkové nejvíce vyhovuje technika linorytu. Používá jedno či dvoubarevný linoryt někdy vykolorovaný dalšími barvami. Jejímu výrazu i technice vyhovuje jasná výrazná barevnost. Využívá i kontrastu barevného motivu se základní bílou plochou papíru.“¹³

¹¹ Zhoř, Igor: Arna Juračková a brouci. Záznam úvodního slova vernisáže výstavy Arna Juračková, Brouci. Klub školství a vědy B. Václavka, Brno 1982. (strojopis autora)

¹² Charvátová, Irma: Úvodní text katalogového listu výstavy Arna Juračková, Kytice. Muzeum města Blanska, Blansko 2005, nestr.

¹³ Perničková, Hana: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Obrázky Arny Juračkové. Galerie Dílo, Brno 1982. nestr.

Grafické techniky byly Juračkové blízké již od dětství. Mluvíme-li o její grafice, máme téměř vždy na mysli linoryt, který je jí z grafických technik nejbližší. Používá ho jak ve volné grafice, tak v grafice užité a to zejm. v exlibris. Jistě byla ovlivněna tvorbou své matky, která také často používala grafiky a zejména pak právě linorytu.

Již v dětství získává Juračková za linoryty ocenění v soutěžích tvořivosti mládeže. Také v domácích pracích k přijímacím zkouškám na Střední uměleckoprůmyslovou školu se již vedle kreseb Juračková prezentuje v linorytech. Grafiky této doby jsou zejm. na pohádkové náměty. Z vystavovaných prací tohoto školního období jmenujme např. kompozice *Zlatovláska* (1961), *O slepičce a kohoutkovi* (1964), *Slavnost dospělosti* (1965), *Královna Koloběžka I.* (1964).

V období středoškolských studií se Juračková v této technice zdokonaluje. Pro linoryty tohoto raného období jsou typické hutné linie, dokonalá vyváženost mezi tmavými a světlými plochami, a celkově precizní provedení. Jedná se převážně o linoryty jednobarevné. Podle slov autorky měl na ni určitý vliv Jíří Hadlač se svými dřevoryty.

Významnými pracemi tohoto období jsou zejména *V trávě* (1968), *Les I. - II.* (1969) a *Jízda králů* (1969), za které získala v roce 1969 cenu za grafiku v rámci I. české soutěžní výstavy mladých ve věku od patnácti do dvaceti let. Působivý je zejm. *Les I.* (viz obrazová příloha č. 7), jehož kompozici tvoří nepřehledná pralesní změť kroučících a proplétajících se masivních kmenů a větvoví, připomínajících těla hadů. Mezi nimi po chvíli pozorování objevujeme temné obličejové tváře tajemných lesních tvorů. Linoryt vyniká zachycením atmosféry živého a bujícího rostlinstva i živočišstva. Pozorovatel může nabýt pocitu, že stačí jen krok dále a bude pohlcen touto živoucí masou. Je to dokonalá hra s tvary a liniemi, jež v celku tvoří harmonickou jednotu. Najdeme zde i určité sociace s primitivním africkým uměním. Tato práce vzniká po pobytu na slovesné Malé Fatře, kde mladá autorka kreslí studie různě se po svazích plazících kmenů stromů. V *Jízdě králů* (viz obrazová příloha č. 8) se nechává inspirovat přímo lidovými tradicemi a ornamenty. V pracích *V trávě* se opět objevují rostlinné motivy a také brouci, kteří se později v jejich tvorbě zajímavě vyvíjejí od reálných tvarů až k plné abstrakci a to v oblasti grafiky i malířství.

Z dalších kompozic středoškolského období uveďme např.: *Dudák* (1970), cyklus *Motýlí čas* (1969), *Motýlí* (1970), *Na vycházce* (1969), *Střelnice* (1968),

*Katakomy*¹⁴ (1968), *Pták* (1970), *Noční strom* (1968), *Brouk* (1970), *Terč* (1970), *Pták* (1970). Juračková experimentuje i s jinými graf. technikami – např. tiskem z koláže je proveden cyklus *Cirkus Taškent*¹⁵ (1967), v dřevorytu *Černokrásky* (1967), *Černý kocour* (1967), *Kůň pro dva jezdce s mládětem* (1967), *Divné zvíře* (1967), *Bubáci na hruškách* (1968), *Totem* (1966) a v dřevořezu *Toreador* (1966) a *Lev* (1966).

Na Vysoké škole uměleckoprůmyslové je Juračková v rámci svých studií vedena spíše ke kresbě, která je typická pro animovaný film. Proto grafika ustupuje spíše do pozadí. Juračková používá techniky linorytu zejména v rámci svých exlibris (obecněji tedy u prací menších formátů). Z větších prací v grafice jmenujme např. *Větrný strom* (1971), *V jiné trávě* (1971), kompozice v kombinované technice *Vodní krajina* (1972), cyklus 24 kolorovaných linorytů *Brouci I.* (1971), cyklus kolorovaných linorytů *Starty* (1974, viz obrazová příloha č.17), *Variace* (1974), *Létavice* (1975, viz obrazová příloha č. 16), zajímavé jsou také drobnější kompozice z veselého cyklu *PAF* (1975, viz obrazová příloha č. 15). Rostlinné motivy zde ustupují, i když ne zcela, zvětšuje se spíše zoomorfní tvarosloví – autorka se inspiruje zejm. motivy těl ptáků a hmyzu. Převažuje tvarová promyšlenost a geometričnost. Objekty jsou složeny z převážně trojúhelníkových či čtverhranných tvarů, které kontrastují v kombinacích s tvary oválnými. Zejm. grafiky *Startů* a *Létavice* evokují inspiraci pohybem, rychlostí a kosmickým prostorem. Autorka zde proměňuje těla brouků v „jakési kosmické koráby tvořené skladbou geometrických, osově souměrných linií a plošek. S nimi Arna Juračková vzlétla – doslova i obrazně.“¹⁶ Stejnou tematiku najdeme také v jejích exlibris pod shodným názvem *Start* (1982). V pracích *PAF* je ještě více zdůrazněna dětská až dadaistická hravost, s níž jsou geometrickými tvary skládány k sobě a vytváří tak jednotlivé postavičky a objekty.

Výrazněji se k linorytům Juračková vrací až po vysokoškolských studiích, tedy po roce 1976 a věnuje se mu převážně do roku 1982, kdy začala svou pedagogickou činnost jako odborná asistentka pro obor grafiky ve speciálním ateliéru filmové a televizní grafiky. Z roku 1978 jmenujme tyto práce v převážně dvou a trojbarevném

¹⁴ linoryt vznikl jako reakce na pobyt v Sovětském svazu.

¹⁵ V roce 1968 se s tímto cyklem techniky monotypů účastní soutěže *Miluj tuto zem* a je oceněna zahraniční cestou do Sovětského svazu.

¹⁶ Zhoř, Igor: Arna Juračková a brouci. Záznam úvodního slova vernisáže výstavy Arna Juračková, Brouci. Klub školství a vědy B. Václavka, Brno 1982. (strojepis autora)

linorytu: *Krotitelka, Velký brouk, Žárlivec, Pomník, Malá zahrada pro večerní slavnost I. - II., Motýlek, Velký dirigent, Zahrada pro večerní slavnost.*

Další vývojové období představují práce z osmdesátých let. Na jejich počátku se Juračková opět vrací ke svým oblíbeným rostlinným motivům a také se zde již výrazněji objevují tvary těl brouků. Zatímco v době střední školy bylo její vyjádření spíše hutnější a expresivní, v této době více vychází z reality a studií přírody. Autorka má potřebu při návratu k tématu přírody dodat kompozicím určitou myšlenku, „zabydlet ji“, proto se zde objevují brouci, jež kontrastují k rostlinné hmotě a zároveň ji ožívují. Brouci také postupně představují jakýsi přechod mezi reálnem a tvarovou abstrakcí, k níž postupným přetvářením těl hmyzu Juračková dospěla. I přesto, že rostlinné tvary jsou velice dynamické, kompozice celkově působí klidným, vyrovnaným a navýsost harmonickým dojmem. Jedná se o práce na papíře, převážně jedno či dvoubarevné a kolorované příkladem může být *Zelený den* (1980) (viz příloha), *Motýl* (1979), *Brouk* (1980).

V cyklech linorytů *Totemy I.* (1979), *Totemy II.* (1980), *Totemy III.* (1981, viz obrazová příloha č. 22) a *Totemy IV.* (1981) dochází k určitému posunu v práci s tvary. Hlavní již není rostlinný prvek jako např. v předchozím *Zeleném dnu*, ale těla brouků. Ta jsou mnohem stylizovanější a stávají se také dekorativnějšími. Většinou vertikálním skládáním jejich postavíček, pouze zdánlivě v přísném rozvrhu, vytváří autorka skutečně jakési totemy. Jen tu a tam se objeví rostlinný motiv, který celkovou kompozici pouze dozdobí. Juračková si pohrává nejen s fantaskními tvary jednotlivých brouků, ale také s barvami. *Totemy* jsou dvoubarevné v různých kombinacích: červená a černá, oranžová a černá, modrá a černá, zelená a černá. Na první pohled působí vesele a hravě, jsou spontánně vizuálně přitažlivé. „V řadě broučích totemů (nebo stél) vrátila Juračková broukům přírodní formy, zároveň však posílila důraz na účín grafického listu jako komponovaného celku. – V nejmladším cyklu můžeme už hovořit o kompozici jednotlivých listů jako o integrálním znaku – těla brouků a další jednotlivé detaily fungují zde hen jako dílčí struktura, jejíž výtvarnou podobu určuje nápadně zvýrazněná dekorativnost. Uplatňuje se jak v rytmizaci linií kvazi živočišného ornamentu, tak i v pestré, svítící barvě. – Dekorativnost je zřejmě něco, co má Juračková vloženo hluboko v základech své osobnosti. Proč to tedy nedávat otevřeně najevo?“¹⁷

¹⁷ Zhoř, Igor: Arna Juračková a brouci. Záznam úvodního slova vernisáže výstavy Arna Juračková, Brouci. Klub školství a vědy B. Václavka, Brno 1982. (strojepis autora)

Dalším výrazným cyklem je dvoubarevná kolorovaná *Maškaráda* (1980, viz obrazová příloha č. 19). Zatímco v *Totemech* byly živočichové kladeni nad sebe, pro *Maškarádu* je typická kruhová kompozice a ještě větší posun ve stylizaci těl brouků.

Rokem 1981 se tematika brouků v pracích desetiletého období grafické tvorby Juračkové definitivně uzavírá. Práce s touto tematikou shrnula autorka v rámci výstavy *Brouci* v roce 1981 v Brně.

Určité odbočení v linorytech představují později pohádkově laděné kolorované či jednobarevné linoryty *Zahrada* (1981, viz obrazová příloha č. 21), *Zámeček* (1981, viz obrazová příloha č. 20), *Zahradní město* (1981) a *Večer* (1982). Juračková se opět vrací k čistě rostlinnému tématu, vytrácí se motiv brouků a objevují se architektonické prvky – zejm. motiv otevřených či uzavřených oken – ta jakoby vystřídala tvary brouků. Tu a tam zahlédneme v kompozici i figurální prvek – v otevřeném okně se objeví postava princezny s korunkou na hlavě a rozpuštěnými vlasy. Dále jmenujme např. tyto kompozice: *Setkání* (1980), *Přehlídka I.* (1980), *Přehlídka II.* (1980), *Dvojice* (1980), *Zahrada* (1981, viz obrazová příloha č. 21), *Velký dirigent* (1984), *Žárlivec* (1978), a *Večer* (1982).

Dr. Zdeněk Čubrda k jejím pracím z doby mezi lety 1978 až 1985 napsal: „Východiskem je pro ni až do současnosti – alespoň pro oblast formového aparátu – pečlivé sledování přírody, zejména vegetace. Již v bezprostředním kontaktu s rostlinou jí však nejde o pouhý záznam, skicu či studii. Řada květinových motivů ukazuje, že Arna Juračková nepopisuje vnější tvářnost, ale při zachování její identity usiluje o postizení příznačných rysů květiny. Její tektoniky, tvaroslovného bohatství či naopak jednoduché skladebnosti. Již v této fázi tedy autorka stylizuje – koriguje optický vjem poznáním, zkušeností i latentně přítomnou schopností kompozice. Tyto kvality jsou pak přenášeny do volné grafické i malířské tvorby. V grafice volí především techniky, využívající možnosti tisku z výšky, zejm. linoryt. Buď v základním černobílém kontrastu, nebo soutisku zpravidla dvou barev anebo koncepčně tam, kde jí jde o výraznější barevnou členitost – linoryt kolorovaný. Od prací zachovávajících alespoň náznak zákonitostí iluzivních prostorových vztahů přírodního mikrokosmu dospěla již na sklonku sedmdesátých let ke kompozicím, v nichž je tato zákonitost plně podřízena sledovanému výrazu. Mimo reálné měřítko se zde objevují monumentalizované postavy brouků, často v anekdotickém, satiricky laděném 'ději'. Důležitou vývojovou periodou je pak údobí, v němž se Juračková soustředila na konstruktivní tektoniku architektury, snad ve snaze, najít protipól k organickým strukturám přírody. Výslednicí prolínání

obou zájmových sfér se stává početná řada grafických listů, které lze označit jako volný cyklus Totemy. Ve zdánlivě přísném, vesměs vertikálním rozvrhu jsou zde řazeny struktury, sestávající z prvků vegetace a stylizovaných brouků, vše podřízeny tektonice architektury. naléhavost řešení konfliktního vztahu mezi organickým a anorganickým (v přeneseném slova smyslu mezi emotivním a racionálním) je zde citlivě kódována v na první pohled veselých, hravých kompozicích, ne sice líbivých, vždy však spontánně vizuálně přitažlivých. Důležitou epizodou, podmiňující rovněž charakter prací současných je údobí zájmu o kosmickou tematiku. I zde jde – v nejlepším slova smyslu – o bytostně ženské zření ekologicky motivované prognózy, nejlépe reprezentované souborem exlibris J. Gromeše.¹⁸

Další období v oblasti volné grafiky představuje doba od konce osmdesátých let do let devadesátých. Po roce 1982, kdy Juračková působí jako pedagožka na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, se začíná postupně stále více věnovat malbě a grafika tak ustupuje do pozadí. Malý návrat k linorytu – v tomto případě dvoubarevnému - představuje cyklus *Kytice* (1989). Pod vlivem stále více používané kresby v této době se mění výraz i v grafice. Autorka ryje rydlem přímo do desky, jakoby kreslila. Výsledná práce pak působí velmi dynamicky. Opět se vrací ke svému oblíbenému rostlinnému motivu, avšak ve zcela novém uvolněnějším podání.

V devadesátých letech vzniká také řada převážně kolorovaných popř. dvoubarevných serigrafii, jmenujme např. tyto kompozice: *Dům paní Kytky* (1991), *Město* (1991), *Kytice* (1999), *Variace I. - II.* (1991), *Motýlek* (1991), *Večer* (1991), *Modrá kytička* (1991), *Dům pana Zvonka* (1991), *Dům paní Květy* (1991), *Dům pana Svlačce* (1991), *Variace I.- II.* (1991), *Slavnost I.-II.* (1991) *Zlatá kytička* (1999), *Pták* (1999), *Modrá kytice* (1999), *Motýl Filoména* (1999), *Kytička jahod* (1999), *Psaníčko* (1999), *Zvonky* (1999), *Jabličko* (1999). I zde jsou autorce inspirací květinové a rostlinné struktury. „Houštiny proplétajících se čar se kříží, rozhrnují a pulsují před očima. Černá barva vedoucích linií je mnohdy přetiskována jednobarevnou čtvercovou plochou, která vymezuje část obrazu a soustřeďuje pozornost na důležitá místa kompozice“¹⁹ Část kompozic je také inspirována architektonickými motivy města Prahy. Typické jsou zde „motivy pražských paláců, gotických kleneb, rozetových oken.

¹⁸ Čubrda, Zdeněk: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, 1978/85. Městská knihovna v Boskovicích, Boskovice 1985, nestr.

¹⁹ Charvátová, Irma: Úvodní slovo katalogového listu výstavy Arna Juračková, *Kytice*. Muzeum města Blanska, Blansko 2005, nestr.

Také tady je účelně využito plošných přetisků, zejm. v modré, růžové a zlaté barvě navozující slavnostní a významově silné imprese.²⁰

Ke konci devadesátých let dochází k dalšímu výraznému posunu v tvorbě Juračkové a to zejm. v malbě. Autorka nyní svou pozornost zaměřuje na detaily ve svých kompozicích, ve kterých hledá symboliku či které v ní svým tvarem evokují určité asociace. Začíná tak vytvářet jednobarevné černobílé siluety, které se pak dále rozvíjejí. Tak jako jsou v její grafické tvorbě např. brouci spjatí s určitým tvůrčím obdobím, tak také siluety předznamenávají další způsob práce, ke kterému Juračková dlouhodobým vývojem dospěla - tentokrát však v malbě. Tím linoryt ve volné grafice Arny Juračkové definitivně končí a ona se nyní věnuje převážně kresbě a malbě. Nadále však grafických technik používá při tvorbě svých exlibris a v jiných drobných formách užité grafiky.

²⁰ Charvátová, Irma: Úvodní slovo katalogového listu výstavy Arny Juračkové, Kytice. Muzeum města Blanska, Blansko 2005, nestr.

IV. Exlibris

V této kapitole svou pozornost zaměřím především na tvorbu exlibris, v posledním odstavci se zmíním také o dalších oblastech užitě grafiky menšího formátu v práci Arny Juračkové. Užitou grafiku nelze samozřejmě zcela oddělit od grafiky volné, takže témata a jejich provedení spolu v obou oblastech často korespondují a opakují se. V příloze uvádím soupis autorčiných exlibris.

Drobná příležitostná grafika, tedy exlibris, novoročenky, pozvánky, navštívenky, oznámení nejrůznějšího charakteru apod., zaujímá v rámci výtvarného umění (dle mého názoru neprávem) poněkud okrajové místo. Z velké části je to dáno povahou a určením této tvorby – podřizuje se požadavkům objednavatele ale i doby a tím se poněkud vzdaluje zaměřením galerií, které usilují o dokumentaci hodnot „vyšších a centrálních“. Část drobné grafiky je krátce po vzniku prakticky použita, menší část pak dále koluje mezi zasvěcenými sběrateli.

Co to tedy vlastně je exlibris? „Exlibris (neboli knižní značka) dnes představuje především druh původní grafiky; vzniklo však již před staletími jako prostředek k označení knižního majetku. Jde o lístek se jménem vlastníka a zpravidla latinským nápisem *Ex libris* nebo podobným sdělením v češtině, tedy *Z knih*, případně *Kniha* apod. Na vnitřní stranu desek svazků vlepené lístky hlásají – pro přítomnost i budoucnost – jméno majitele a zároveň jej reprezentují; proto bývají zdobeny, resp. jejich ztvárnění je svěřováno umělcům. Právě umělecká forma spolu s kulturně historickým obsahem knižních značek vedly zhruba před sto lety k uznání jejich svébytné hodnoty a půvabů, v důsledku toho i k jejich specializovanému shromažďování. Tím se v grafice a ve sběratelství postupně vyhranil nový a do jisté míry samostatný obor.

Nejen středověké, ale rovněž i moderní exlibris se zrodilo (resp. znovuzrodilo) jako nástroj funkčního označování majetku bibliofilů. Základním úkolem umělce se při tvorbě knižní značky stalo řešení vztahu funkční a ozdobné složky lístku, totiž harmonického uplatnění písma jakožto nositele informace a obrazové charakteristiky preferencí majitele, a to navíc v omezené ploše, vlastně v miniatuře. Individualizace zájmů objednavatelů, tak i výrazových prostředků a koncepcí umělců dala vzniknout typologicky a slohově značně pestrému rejstříku projevů, sahajících od čistě a přísně

typografických nebo písmařských exlibris přes přebohatě vypravené listy až k takřka minimalistickým obrazovým zkratkám.(....) Při pohledu zvenčí by nicméně mohlo soustředění pozornosti na tak úzce vymezenou oblast, jakou představuje exlibris, vyvolat dojem kuriózní záliby. je to však je zdání, neboť poznání širšího kontextu přesvědčuje o opaku: protože se tvorbě knižních značek věnovala – ač nestejnou intenzitou – většina našich významných umělců moderní doby (...), představuje české exlibris 20.století organickou část naší výtvarné kultury.“²¹

Tématem exlibris se Juračková zabývá již od počátku své tvorby. Podle jejích vlastních slov ji určitým způsobem k tvorbě exlibris přivedli a s touto tematikou seznámili její dva velcí příznivci v Blansku Ing. Josef Gromeš²² a František Rybář. Také v této oblasti zůstal linoryt její nejoblíbenější technikou. Často svoje dílka vytváří ve dvoubarevném provedení či je koloruje. Pouze několik značek v pozdější době je vytvořeno serigrafii a to většinou kolorovanou. V práci s barvou převládají tóny základní. Jak sama autorka říká, s barvou pracuje ráda, protože každý malý grafický obrázek, kterým exlibris ve své podstatě je, právě barva svým způsobem zjemní a udělá ho pro diváka zajímavějším. Z námětů opět převažují rostlinné, květinové, živočišné a pohádkové motivy, krajiny, využívá také možnosti písma. Stejně jako to platí pro volnou grafiku – i zde tvoří tematika květin a rostlin nejpočetnější skupinu. Nutno dodat, že její knižní značky v žádném případě nepostrádají notnou dávku fantazie, hravosti a smyslu pro vtip. Svoje exlibris řadí převážně do ucelených souborů pro jednoho majitele. Jejich celkový chronologický soupis exlibris uvádím v příloze.

„Arna Juračková se ve své tvorbě výrazně odlišuje od některých autorů exlibris, kteří na první pohled upoutají oko diváka svojí virtuozitou projevu nebo použitím oblíbených technik z hloubky. Převážná většina jejích knižních značek vyžaduje především vnímavého diváka, schopného chápat kouzelný svět autorčiných představ. Tento svět není prezentován v celé šíři, ale naopak potřebuje soulad pocitů, nálad a představ všech těch, kterým je určen. Možná i proto je značná část exlibris Arny Juračkové věnována těm nejbližším z okruhu rodiny a blízkých přátel.“²³

²¹ Vencel, Slavomil: České exlibris. Hollar, Praha 2000, s. 9.

²² sběratel exlibris, autor několika článků o exlibris Arny Juračkové

²³ Gromeš, Josef: Exlibris Arny Juračkové. Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Obrazy a pastely, ex libris. Galerie města Blanska, Blansko 200, nestr.

První období tvorby exlibris představují již sedmdesátá léta. V této době převažují témata květin a pohádkové motivy. Autorka vytvořila řadu jednotlivých prací (*V trávě, Bodlák, Zvonek, Vlčí mák*) ale zejm. pak rozsáhlejší soubory exlibris na jedno společné téma. Byly vždy určeny pro jednoho majitele a většinou za spoluúčasti autorky a majitelů vydány v tematických souborech. Svoji první knižní značku vytvořila autorka v jednobarevném linorytu v roce 1970 pod názvem *Penízek* (pro Dr. Antonii Horákovou) – jedná se o květinový námět, tedy „penízku“ jako rostliny, i když lze zvolené téma pojmout i v jiné významové rovině – symbolické – jako penízek pro štěstí.

V roce 1974 vznikl výrazný soubor *Dvanácti pohádkových motivů* (pro H. Červinkovou, viz obrazová příloha č. 41) provedených v jednobarevném linorytu v čtvercové kompozici. Najdeme zde stejné charakteristiky jako v kompozicích volné grafiky (např. *Jízda králů*) a to typickou hutnost tmavých linií, vyváženost světlých a tmavých ploch i jistou dekorativnost. Skvěle zde Juračková pracuje také s písmem. Pozdější *Bodlák* (pro J. Zemčíka, viz obrazová příloha č. 42) byl vytvořen ve dvou variantách v kolorovaném linorytu, opět na květinový námět. Rozkladem tvarů na geometrické linie má blízko k souborům *Starty a Létavice* ve volné grafice. Kolorování je jen velmi jemné až „minimalistické“, autorka zde výjimečně použila lomený tón, kdy modrá přechází do fialové.

Též na květinový motiv vytvořila Juračková v roce 1978 zajímavý soubor šesti značek pro Ing. Josefa Gromeše. Jedná se o tři návrhy v linorytu vždy ve dvojnásobném provedení – jednobarevném a kolorovaném. Vznikají tak tři kompozice čistě jednobarevné (černá/ bílá), jedna s motivem částečně kolorovaným (černá/ bílá/ červená) a dvě kompozice bez bílé plochy (černá/ červená). Autorka si tak pohrává s optickými účinky barev a vytváří zajímavé efekty. Jak napovídá název *Pečeť louky* jedná se i zde o stylizovaný květinový motiv, tentokrát v kruhovém kompozičním uspořádání – tedy doslova ve tvaru pečeti.

I v následujícím období první poloviny osmdesátých let dominuje vegetativní tematika. Jde zejm. o soubory *Luční a polní květiny* (1979/ 1980) a *Květinové motivy* (1984). V roce 1982 vytvořila Juračková soubor exlibris *Start I. – V.*, který stejně jako ve volné grafice odráží její „představy o vztahu přírody a života na zemi a ve vesmíru“²⁴. Kompozice jsou charakteristické geometrickými liniemi doplněnými stylizovanými květinovými motivy.

²⁴ Gromeš, Josef: Exlibris Arny Juračkové. Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Obrazy a pastely, ex libris. Galerie města Blanska, Blansko 2001, nestr.

Ve druhé polovině osmdesátých let vytváří Juračková menší soubory na další, jí velmi blízká témata, znázorňující život a přírodu kolem nás. Tyto knižní značky připisuje členům své rodiny a soubory doplňuje přebalem se sjednocujícím grafickým motivem. Cyklus pro Antonína Juračku (*Ryby, Květy, Pták, Psík*, viz obrazová příloha č. 46) z roku 1986 připomíná svým výtvarným podáním graf. cyklus *PAF* – objekty jakoby byly skládačkami z jednotlivých geometrických tvarů. *Ptáci I. – III.* pro Evu Juračkovou pak vynikají větší zdobností a pouze velmi jemným kolorováním. Přesné linie se poněkud uvolňují a místy působí až kresebným dojmem.

Devadesátá léta představují v tvorbě Juračkové na jedné straně kvantitativní pokles počtu vytvořených značek, na straně druhé však znamenají kvalitativní obohacení z hlediska širšího použití tématických okruhů. Svoje práce připisuje opět přátelům, sobě (*Iipse sibi*) nebo fiktivním majitelům. Náklady těchto značek se pohybují od pěti do deseti autorských výtisků. Ve větším počtu výtisků vytváří Arna Juračková exlibris pro některé sběratele, jako např. pro F. Rybáře nebo J. Janků.

V první polovině devadesátých let vytváří autorka nové listy s motivy váz, krajin, iniciál apod. Vtip jistě nepostrádá např. značka *Sukně* z roku 1991 (vytvořená pro Alenu Konečnou, viz obrazová příloha č. 47), provedená v abstraktním pojetí jako široká, větrem rozevlátá v jasně červené barvě. Dynamicky působí protiklad přesných rovných linií a kružnic. V souboru kolorovaných serigrafii pro Františka Rybáře (*Zimní krajina, Pták – kytičky*) se Juračková ještě navrácí k popisnějším značkám, avšak práce ze druhé poloviny devadesátých let se již vyznačují novými charakteristikami: siluetami, náznaky či znaky. Soubory kolorovaných linorytů připsaných sobě (*Plachetnice, Vodní hladina, Paprsek*, viz obrazová příloha č. 44) a Zdeně Kašparové (*Iniciála A, B, C*) představují pouze tvarové naznačení. Barevnost je ještě více zvýrazněna, často jsou vedle sebe kladeny protikladné tóny (např. zelená/červená či modrá/žlutá) podtrhující dynamičnost linií.

Poslední skupinu představují knižní značky vytvořené autorkou po přelomu tisíciletí. Je pro ně charakteristická značná stylizovanost tvarů, jsou však nyní intimnějšího charakteru, objevují se zde ve větším množství lomené a tlumenější barvy – např. fialová, hnědá či růžová, dominantní jsou hutné černé linie. Také tematika se mění a nabývá klidnějšího a více osobního rázu, čemuž odpovídají názvy značek: *Studánka, Smutek, Oči, Lodka naděje* atd. Jednotlivé exlibris tohoto období vytváří autorka převážně pro přátele či připisuje sobě samé.

Exlibris Arny Juračkové byly součástí několika samostatných či kolektivních výstav. Pravidelně je prezentovala na Trienále exlibris v Chrudimi od roku 1974 do 1999, dále pak na výstavě Flora v exlibris 1995 v Prostějově, na přehlídkách exlibris V Hradci Králové (Galerie na mostě) a v polské Gliwici. V roce 2001 proběhla v Galerii města Blanska výstava *Obrazy, pastely a exlibris*, v rámci které Juračková prezentovala svou dosavadní tvorbu exlibris.

Na závěr se krátce zmíním o dalších formách drobné užití grafiky v tvorbě Arny Juračkové a to zejm. novoročenkách a knižních koncovkách. Novoroční přání vytváří Juračková průběžně od roku 1968 dodnes a to technikami linorytu, serigrafie či kresbou rozmnožovanou xerokopii. Tvarosloví je ovlivněno volnou grafikou – převažuje vegetativní tematika, zimní a vánoční motivy. Novoročenky vytváří autorka pro svou potřebu, pro přátele, příp. pro sběratele. K tvorbě knižních koncovek (tedy drobných obrázků umístěných na závěr textu knihy) užívá především techniku linorytu a kresbu, převažují drobné rostlinné motivy a pohádková tematika, jsou převážně jednobarevné. Drobná forma knižních koncovek umožňuje Juračkové uplatnit svůj smysl pro vtip a sdělnost.

V. Ilustrační a knižní tvorba

V rámci této kapitoly se budu věnovat té oblasti užité tvorby Arny Juračkové, která je určena knižnímu zpracování. Ne všechny tyto práce byly realizovány. Přehled ilustrovaných publikací uvádím v příloze.

Juračková měla ke kresbě – a to zejména pro děti – vždy velmi blízko. I zde je jistě patrný vliv matčiny tvorby, podstatnou roli však sehrálo zaměření vysokoškolského studia – obor animovaný film pod vedením českého ilustrátora profesora Miloslava Jágra, kde byla Juračková silně vedena ke kresbě zaměřené na dětské příjemce. Ta také ať už jednobarevná či kolorovaná v jejich ilustracích převládá. Pouze v raných pracích najdeme použití její oblíbené grafické techniky linorytu. „Všechny její ilustrace představují spoustu mravenčí práce protože pracují s reálnou skutečností, avšak odlehčenou fantazií. Sám výtvarný projev je důkladný a jasný tak, jak to dětské oči vyžadují, nelze mu však upřít jistou hravost a vtip. Obrázky však nejsou hravé jen samy o sobě, vybízejí k následování, ke hře.“²⁵

Již v době studií na Střední uměleckoprůmyslové škole byly některé práce volné grafiky použity pro diplomy, novoročenky a také knižní publikace. Příkladem může být *Almanach mladé poezie* vydaný v roce 1969 v Blansku. Zde byly použity linoryty rané tvorby Juračkové, které vynikají hutností tmavých ploch, která je charakteristická také pro kompozice *Les I.-II.* ze stejného roku, o kterých jsem se zmínila v kapitole o volné grafice. Převládají grafiky s rostlinným námětem, dále zde nalezneme motivy brouků a ptáků.

Po ukončení vysoké školy začala Juračková pracovat ve svobodném povolání a z velké části se živila právě jako ilustrátorka. Navázala kontakt s vydavatelstvím Albatros, pro které během devítileté spolupráce zpracovala řadu publikací zaměřených zejm. na nejmladší čtenáře. První soubor ilustrací byl v roce 1976 použit pro leporelo na kartách, jež bylo vydáno pod názvem *Kde se slova ukrývají* a bylo určeno pro děti předškolního věku (viz obrazová příloha č. 12). Smyslem kreseb je jakási velká jazyková hra s různými významy slov. Jedná se o obrázkové kartičky malované

²⁵ Charvátová, Irma: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Ilustrační a knižní tvorba, obrázky. Městská knihovna v Blansku, Blansko 2004, nestr.

kolorovanou kresbou, pro které je typické něžně naivistické podání a měkká harmonická barevnost. „Leporelo ‘Kde se slova ukrývají’ postavilo před výtvarnici nové problémy; forma je tu přísněji vázána k významu, musela být značně lapidární a velmi čitelná. Arna Juračková tu byla nucena vytvořit nový a přece ‘svůj’ typ dětské tváře a předmětů a vyzbrojit jej vlastní poezií. Domnívám se, že s úkolu zhostila výborně, a že jí tu velice pomohly její studie rostlin.“²⁶ V roce 1979 byl vydán soubor plastických vystřihovánek *Dětský pokojik* provedený též kolorovanou kresbou.

V roce 1980 vypracovala Juračková přímo na text Viery Handzové *Už se tmy nebojím* soubor působivých linorytů (viz obr. příloha č. 13-14). jedná se o listy jednobarevné i kolorované, ze kterých je opět jasně patrný autorčin hutný rukopis raných grafik. Příběh je zasazený do poválečné doby, takže se autorka nechala inspirovat dobovým oblečením, venkovskou architekturou a krajinou. Stejně jako v jiných grafikách této doby i zde je patrná zajímavá práce s typickým rostlinným motivem, který v některých linorytech získává místy až abstraktní dekorativní charakter. „Nejblíže jejím volným linorytům jsou ilustrace ke knížce ‘Už se tmy nebojím’ (kolorovaný tisk z PVC). Setkáváme se tu s dynamickou plošnou arabeskou tmavých a světlých linií a ploch, s barvou akcentující výraz, se světem lidí a přírody tvarově zjednodušeným, humorně nadsazeným, někde přetvořeným v detailech až k fantasknosti. přitom je vyprávění samozřejmě stále čitelné, jak to vyžaduje poslání dětské ilustrace. (Arna Juračková měla ostatně sklon k epičnosti).“²⁷

V roce 1982 vytvořila Juračková stále pro Albatros omalovánky *Za zvířátky do zoo* doplněné veršovaným textem. Obrázky zaujmou barevností a uspořádáním – často jsou vedle sebe kladeny kontrastní barvy, pozadí obrázku je podáno více abstraktně. Děti, které pak práci s barvou kopírují, jsou tak vedeny k nekonvenční práci s ní. Zajímavé je také kompoziční uspořádání obrázků, kdy postavičky zvířat vždy určitou částí vybočují z kompozičního pole. Obrázky tak nejsou pevně ohraničeny a působí uvolněně.

Leporelo *Stromy* bylo vydáno o tři roky později a je poslední publikací ilustrovanou Juračkovou u Albatrosu. Kolorované kresby již nesou typické rysy, které jsou patrné i v pozdějších ilustracích pro děti a platí v podstatě až do současných prací. Jsou také charakteristické pro rukopis, jímž byl proveden animovaný večerníček

²⁶ Konečná, Alena: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Práce z let 1973-78. ONV Blansko, Blansko 1979. nestr.

²⁷ tamtéž.

Z lipových špalíčků. Kresba je zjednodušená, stále si však zachovává jasnost, dynamičnost a estetickou hodnotu. I zde najdeme určité jen velmi jemné abstraktní použití barvy, která však působí velmi harmonicky a přirozeně a rozvíjí dětskou fantazii.

V letech 1986 až 1992 pracuje Juračková pro různá nakladatelství, ilustruje učebnice, pohádky, ale také beletrii. U nakladatelství Blok byl v roce 1989 vydán *Einsteinův Mozart*, jehož text doplnila Juračková převážně jednobarevnými kresbami s čistě rostlinným tématem (viz obrazová příloha č.29-30). Jedná se spíše o dekorativní výzdobu knihy, než-li obrazovou reakci na text. Juračková si pohrává s liniemi, sem tam se mihnou architektonické prvky či tvary těl živočichů. Některé kresby jsou silněji abstraktní a předznamenávají tvarové „Siluety“, jež se plně rozvinou v pozdější malbě.

Ze stejného roku jsou také jednobarevné kresby k drobnému tisku pro děti *Pohádky Vavřince Švédy*. Jedná se o soubor tří lidových pohádek z hanáckého prostředí a tomu dopovídá i provedení ilustrací – autorka se záměrně inspiroje lidovou tvorbou: ornamenty, kroji nebo architekturou. Vydání této publikace doprovázela i výstava výtvarných prací Juračkové v Blansku.

V roce 1994 začíná dlouhodobá spolupráce Juračkové s nakladatelstvím Tobiáš, pro které Juračková zatím zpracovala zhruba okolo dvaceti publikací a pro něž ilustruje i v současnosti. Jedná se vesměs o učebnice se zaměřením na speciální pedagogiku, ale také učebnice klasické. Ilustrace jsou provedeny formou drobné doprovodné dvoubarevné kresby. „Je to jistě krásná a potřebná práce, ale pro výtvarníka docela složitá. Nemůže zde tolik poslouchat svou fantazii, musí ‘sloužit’, musí se vcítit do textu a v lepším případě i do budoucího čtenáře a hledat optimální výtvarné řešení. Zdá se, že Arně Juračkové se to daří.“²⁸

Z poloviny devadesátých let pochází také soubor kolorovaných kreseb ke knize Jarmily Urbánkové *Vonička*. K vydání knihy bohužel nakonec nedošlo, takže kresby zůstaly neotištěny. Záměrem byl soubor drobné poezie o jednotlivých květinách, každá básnička měla být doplněna odpovídající ilustrací. Jak je patrné již z názvu plánovaného tisku, převládá rostlinný a květinový motiv. Barevné provedení je výrazné a hravé. Najdeme zde spojitost s paralelní tvorbou v malbě, zejména v abstrakcích tvarů, autorka místy kombinuje abstraktní tvary s reálnem – např. siluety vran na jedné z kompozic.

²⁸ Charvátová, Irma: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Ilustrační a knižní tvorba, obrázky. Městská knihovna v Blansku, Blansko 2004, nestr.

Z dalších okruhů autorčiny ilustrátorské práce bych ráda připomenula ještě dva, a to vědeckou a naučnou kresbu. Hudební školy používají např. *Slovníček základních hudebních pojmů*, v němž jsou autorčiny podrobné realistické kresby všech hudebních nástrojů. „Dodnes nechápu, jak Arna Juračková spočítala všechny ty klapky a struny harf, citer, houslí a kytar, jak rozpletla – a zase zapletla – všechny ty závity, zákruty a propletence lesních rohů, trumpet a pozounů; všechny jsou přesné a krásné.“²⁹

Juračková své práce v ilustraci průběžně prezentuje na výstavách současné české ilustrační tvorby v Galerii výtvarného umění v Havlíčkově Brodě, stejně tak na Knižním veletrhu v Havlíčkově Brodě. V roce 2004 byla v Městské knihovně v Blansku uspořádána výstava *Ilustrační tvorba, obrázky*, kde Juračková vystavila i některé méně známé (nevystavované) ilustrace. Arna Juračková je členkou Klubu ilustrátorů dětské knihy Praha, ilustrační tvorbou se zabývá také v současnosti.

²⁹ Charvátová, Irma: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Ilustrační a knižní tvorba, obrázky. Městská knihovna v Blansku, Blansko 2004, nestr.

VI. Malba, kresba

Až do devadesátých let převažuje výrazně ve volné tvorbě Arny Juračkové grafika, teprve poté se naopak věnuje převážně malbě a kresbě a grafika ustupuje do pozadí. Grafický přístup je však v jejích malířských pracích silně patrný – to platí zejm. pro starší práce do devadesátých let, pak začíná více experimentovat s tvary, barvou i materiály, zaměřuje se na detaily a více abstrahuje.

Z malířských technik je Juračkové po celou dobu tvorby nejbližší tempera, kterou uplatnila i ve své animované tvorbě. V druhé polovině devadesátých let objevuje také akryly a od přelomu tisíciletí pastely. Často používá zároveň malbu a kresbu a nápaditě je kombinuje. Maluje především na plátno, od devadesátých let experimentuje i s dalšími materiály, např. s lepenkou a sololitem a vytváří z nich větší abstraktní objekty.

V době studií na střední i vysoké škole se malba v tvorbě Juračkové objevuje pouze okrajově a převažuje grafika. Pokud maluje, jsou tyto práce silně ovlivněné grafikou, zejm. linoryty a jsou stejného charakteru i tematiky. Jako nový estetický prvek zde oproti vesměs jednobarevné grafice přistupuje barva a výzva práce s ní. Autorka používá především barvy základní, tedy veselé a výrazné (stejně jako v barevné grafice) a to spíše plošným způsobem. Její rané práce v malbě přímo hýří barevností a fantazií. Do tohoto období lze zařadit veselou kompozici maleb *FaF* (Fauna a flóra). Tématem je zde rostlinstvo v kombinaci s figurální tematikou. Figurální motivy zde představují malý stylizovaní „tvorečkové“, jež asociují tvary v dětských kresbách či primitivním umění. Juračková používá zejm. techniku tempery na papíře, později i na sololitu či na plátně.

Během vysokoškolských studií se Juračková věnuje malbě stále spíše okrajově, v souvislosti se svým oborovým předmětem a také vlivem profesora Miloslava Jágra je silně vedena ke kresbě. Zajímavé jsou autorčiny klausurní práce. Jedna z nich se váže k výročí založení Vysoké uměleckoprůmyslové školy - tématem je *Fiktivní poklepání na základní kámen*. Je provedena v kresbě a tempeře na formátu A1. Jedná se o zjednodušenou až naivistickým způsobem podanou kompozici města Prahy s hlavními siluetami, v centru pak probíhá akce položení základního kamene. Kresba zaujme svým

detailním provedením a veselou hravostí. Další Klausurní práce je na téma *Město a ekologie* (viz obr. příloha č. 9). Jedná se o dvoubarevnou kresbu na kartonu. Město je tu podáno v hravé nadsázce – s historickým jádrem ale zároveň s moderní architekturou budoucnosti, na okraji města pak vidíme zahrádky a různé fantaskní stavbičky. Autorka zde použila také studii skutečné architektury – domů Nerudovy ulice a Nuselského mostu, po němž zběsile proudí kolony automobilů ven z města. Práce opět zaujme zejména svou drobnokresbou a obrovskou fantazií tvarů a nápadů.

V první polovině osmdesátých let zůstává Juračková u temper, ale přidává na výraznosti barev. Malování je pro ni především hrou s barvami a tvary. Kompozice tak vyznívají pestrým a veselým dojmem. Jde o směs barevných tvarů a linií často až geometricky dekorativního charakteru – např. *Setkání* (1984, viz obr. příloha č. 23), *Z lučních her I.-II.* (1984, viz obrazová příloha č. 24), *Z trávy* (1984) (každé téma provedeno vždy ve dvou až třech variantách). I zde je patrná silná vazba na linoryty a to jak ve stylu výtvarné práce, tak v tematické rovině – převažují motivy rostlin a brouků - autorka siluety rostlin „rozbíjí“ tvary z broučí říše.

Své práce v malbě vytvořené do roku 1985 prezentovala Juračková na výstavě *Obrazy – grafika* v Galerii Jaroslava Krále v Brně v roce 1986. K vystaveným pracím napsal výstižně Dr. Zdeněk Čubrda: „Zatímním vyvrcholením autorčina tvůrčího směřování je řada temper, v nichž jsou opět na první pohled určujícím motivem rostliny v jejich přírodním prostředí. Kvalitativně nové je však využití barvy, která není - na rozdíl od starších prací jen plošnou kvalitou. Převrácením vztahu iluzivní prostorotvorné funkce barvy v obraze vzniká další fáze působivého napětí, založeného již na rozporu prvotního vjemu, při kterém bytostně umělé struktury evokují představu reálného světa. Vztah země – kosmos – vegetace je tedy oním určujícím trojúhelníkem, v jehož středu (ač zásadně nezpodobován) stojí u Arny Juračkové vždy člověk, vnímající svět v dialektické jednotě zjitřené emocionality i obezřetnější složky racionální. Obdobná významová i výrazová zákonitost charakterizuje jak autorčinu malbu, tak i grafiku. Vnitřní spřízněnost je založena na tom, že Juračková (s výjimkou maleb nejnovějších) – využívá v malbě vždy pevně vymezenou, celistvě pojednanou barevnou plochu, adekvátní funkci barvy v grafických technikách tištěných z výšky. V kontextu mladé české výtvarné kultury zaujímá Arna Juračková svébytné postavení,

sympatické již tím, že je vzdáleno módním tendencím a vlnám, které nejednou popírají specifiku tvůrčí osobnosti.³⁰

I v druhé polovině osmdesátých let převažují tempery. Tvrdý grafický přístup se však zjemňuje a autorčin rukopis je uvolněnější. Juračková pracuje s realističtějším tvarem rostlin, postupně ubývá geometrických a dekorativních linií, rostliny jsou nyní stylizovány do jednodušších, abstraktnějších forem a výraznějších barevných ploch. Z jednotlivých kompozic jmenujme: *V modré* (1984, viz obr. příloha č. 25), *Kytici* (1985, viz obrazová příloha č. 27), *Zahradu pro princeznu* (1984, viz obrazová příloha č. 26), *Setkání* (1984) či cyklus *Proměny* (1984).

V průběhu devadesátých let dochází k zajímavému posunu v autorčině stylu. Rostlinný motiv směřuje stále více k abstrakci jednotlivých tvarů. I když určité prvky v náznamech stále zůstávají a připomínají nám linie charakteristické pro autorčiny kresby, Juračková se stále více zaměřuje na jednotlivé detaily ve svých kompozicích a osamostatňuje je - nejprve jako různě barevné plochy v rámci jedné kompozice, kdy je tedy hlavním výrazovým prostředkem barva a tvar, později jednotlivé tvary zcela odděluje a vyřezává je v monumentální formě nejčastěji z překližky. Stávají se z nich tedy jakési závěsné malované objekty. Autorka více experimentuje nejen s materiály, kdy mimo temper používá např. akryly, jako podklad pak mj. lepenku či sololit, ale též kombinuje různé výtvarné techniky. Stejně tak barevnost je více experimentální a výraznější – autorka používá především základní barvy a často na jednu plochu klade kontrastní škály (např. modrá/žlutá/červená nebo zelená/červená/žlutá), což vytváří velké napětí a dynamiku. Sama autorka ke své práci s barvou říká: „Baví mě objevovat tajemství barvy, a to asi posledních deset let. I s barvou pracuji trošku graficky. tak jako grafika má svůj kontrast černá – bílá, jsou kontrasty i v barvě, třeba žlutá a modrá.“³¹ Tohoto charakteru jsou cykly z poloviny devadesátých let *Krajina siluet* (1994), *Siluety* (1995, viz obr. příloha č. 33) či cyklus rozměrných akrylů *Stínohry I.* (1996, viz obr. příloha č. 36) Pro všechny tyto kompozice je charakteristické důsledné stavění na lineární bázi. Autorka si hraje s jednotlivými tvary, liniemi, obrazová plocha je sestavena ze znaků a detailů, které hýří pestrými barvami. Pro první zmíněný cyklus *Krajina siluet* je typický rozklad kompozice do jednotlivých barevných ploch a plošek. Autorka se nechala inspirovat pobytem na Slovensku: „Je to abstraktní pohled do údolí

³⁰ Čubrda, Zdeněk: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Obrazy – grafika. Svaz českých výtvarných umělců, Brno 1986, nestr.

³¹ Parma, Jaroslav: Pastelové den a noc. In: Týden u nás, 2000, 8. 11., s. 12.

Malé Fatry, kde jsme jednou v chatě pod Rozsutcem bydleli. Zaujala mne drobná políčka, každé má jinou barevnost, jsou jako nekonečná mozaika přecházející v nebe.“³²

V následujících cyklech jsou pak jednotlivé tvary a barevné díly stále více oddělovány a izolovány. „Technika, kterou výtvarnice nejčastěji používá, je latex na překližce. Podkladový materiál nechává členit vyřezáním vybraných partií do plošného reliéfu. barvu na něj nanáší rovnoměrně, plošně, bez zřetelnějších prostorových a světelných ambicí, důraz klade na tvarové a lineární vztahy. Do souvislostí se pak v instalaci dostávají klasické obrazové formáty a objekty ve tvaru výřezu či varianty daného sousedícího motivu. Výsledné útvary mohou působit stejně dobře jako nástěnný artefakt i jako kulisy, či scéna dětského televizního studia.“³³ Pozdější cyklus akrylů *Stínohry II.* (1996, viz obrazová příloha č. 37) pak představuje kompozice rozevlátější s větší stylizací a pohybem. Práce jsou poněkud členitější a dostávají intimnější charakter.

„Osobitý způsob, jakým A. Juračková pracuje s rostlinnými prvky a přírodním tvaroslovím vůbec, přetváří viděnou skutečnost do fantazijní podoby, aniž by ztratila svůj přirozený půvab. Malířku zajímá louka plná květů, ale stejně tak tvar jediného listu, stonku nebo květu. Odstraňuje nepodstatné plevelné nánosy, aby se dobrala základního tvaru, očištěného a jedinečného. A tento základ stojí zato, aby na něm vystavěla novou tvarovou realitu; aby s ním experimentovala; aby jej zmnožovala a hledala rytmus jeho siluety; aby hledala barevné možnosti jeho vyjádření; aby jej konfrontovala s jinými tvary, s barevnými plochami – aby prostě zkoumala, co vydrží. Je-li nosný. Z tohoto hravého zkoumání pak vznikají kresby kombinované s koláží, mnohonásobné přetisky s různě barevnými podklady. S vybranými tvary však pracuje ještě dál: zkouší je zvětšovat, buduje z nich velkorysé obrazové plochy, převádí je do jiného materiálu, do prostorových objektů a vytváří z nich nové rostlinné společenství. Z jediného prvku tak znovu vyrůstají trsy vegetace, hlavně mozaiky prostupujících se tvarů, světla a stíny, výšiny i propasti.“³⁴

Od přelomu tisíciletí se v autorčině tvorbě objevuje zcela nová technika pastelu a s ní spojený radikálně nový způsob práce (viz obr. příloha č. 39-40). Dá se říci, že tato změna definitivně uzavřela předchozí tvůrčí období. U této techniky setrvává autorka až do současnosti, kompozice v pastelu jsou jejími posledními většími pracemi. Sama

³² Parma, Jaroslav: Nad obrazem o mnohém. In: Týden u nás, 2001, 3. 10., s. 12.

³³ Krkošková, Alena: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Souvislost a proměnlivost. Galerie Lužánky, Brno 2000, nestr.

³⁴ Charvátová, Irma: Záznam úvodního slova vernisáže výstavy Arna Juračková, Obrazy a kresby. MKS Adamov, Adamov 2003 (strojopis autorky).

počátek tvorby s novým materiálem označila za určitou náhodou – malířka objevila sadu pastelů Talens Rembrandt, kterou získala jako ocenění v soutěži v době středoškolských studií a rozhodla se je vyzkoušet. Kazeta byla tak nádherná, že jí bylo v mládí líto ji otevřít a do kreslení se pustit, zůstala tedy nedotčena několik desítek let a autorka jich plně využila až nyní.

Na rozdíl od kresebné povahy ostatního díla jsou pastely pojaty výrazně malířsky a jejich splývavá barevnost jim dodává neskutečný, někdy až tajemně zasněný ráz. Mízi barevná dětská rozvernost a hravost, dochází zde k určitému zklidnění, obrazy získávají hlubší a komplikovanější prostor, který vyžaduje od diváka hloubavější přístup. Z autorčina rukopisu se vytratila dřívější dekorativnost a epičnost, kompozice obrazů je nyní sjednocená. Mění se také barevnost – autorka nyní používá lomené barvy, jejichž paletu značně omezila. Jednotlivé vrstvy nanáší plochách, které nejsou striktně ohraničené jako v předešlých malbách, vzájemně je překrývá, čímž vznikají další barevné odstíny. „Se změnou techniky dostala její práce zcela nový výraz. Získala měkkost, sametovost, barevné tóny se proluly a ztratily své přesně vymezené obrysy. I když téma zůstalo, zmizely detaily, zmizely čáry a objevily se celky, rozostřené velké plochy: krajina, moře, hlubiny, Atlantida ... ptáci, křídla ... do obrazů pronikly i barvy v přírodě méně viděné – např. fialová. Ubylo hravosti a přibylo kontempace.“³⁵

Z tematického hlediska se jedná převážně o krajiny – ať už na zemi či podmořské, převažuje v nich jemná, harmonická, splývavá barevnost. Na otázku, odkud autorka čerpá ke svým pastelům náměty, Juračková odpovídá: „Většinou jsou to abstraktní kompozice, které však vycházejí z přírody, z tvarů rostlin. Díváte-li se na rostliny, věci zblízka, co nejvíce zblízka, třeba i pod mikroskopem, vidíte, že veškerá příroda na zeměkouli je souhrn všech tvarů, které se opakují v různých kombinacích od nejmenších detailů po velký celek na zemi nebo i ve vesmíru.“³⁶

V roce 2000 vystavila autorka v Boskovicích soubor kompozic provedených v pastelu pod názvem *Den a noc*. O těchto pracích říká: „Je to určitým způsobem ucelený soubor. Kompozice všech obrazů navozují jakýmsi způsobem vyjádření barevnosti pastelů. Noc představuje modrá barva a den žlutá. tyto dvě barvy v kontrastu tvoří společný motiv výstavy“.³⁷ Alena Krkošková při příležitosti této výstavy napsala:

³⁵ Charvátová, Irma: Záznam úvodního slova vernisáže výstavy Arna Juračková, Obrazy a kresby. MKS Adamov, Adamov 2003 (strojopis autorky).

³⁶ Parma, Jaroslav: Pastelové den a noc. In: Týden u nás, 2000, 8. 11., s. 12.

³⁷ Paroulková, Leona: V Boskovicích vystavuje své pastely blanenská umělkyně Arna Juračková. In: Regionální noviny, 2000, 28. 11., s. 13.

„ ... Důležitý je systém, který autor zvolí a jak přesvědčivě díky němu dokáže obraz zrealizovat. Arna Juračková v této fázi vybírá ze svých současných i starších kreseb zajímavé tvary, které byly jakoby mimoděk na papíře linií ohraničeny. tyto výřezy pak skládá, řadí nad sebe, zmnožuje, staví do protikladů, vrství. Tvary působí jako vystřižené plošné závoje, i když často rafinovaným vzájemným postavením vytvářejí až jevištní prostor. Rukopis těchto maleb je sotva znatelný, většinou je barva nanášena rozmazáváním a to tak, aby se jednotlivé barevné plochy sebe přímo nedotýkaly, tak aby každý čistý odstín mohl správně vyznít. přitom všim se však autorka snaží o harmonizující a optimisticky jasné vtahy jednotlivých obrazových prvků, o udržení řádu, který je nositelem klidu. Výslednicí této tvůrčí metody jsou transparentní snové krajiny, jejichž siluety se pomalu a měkce vlní, lehce se snášejí a zahalují vzájemně svou tvarovost. Nejsilnějšího efektu docílí autorka v tmavě působících zešeřelých krajinách, které připomínají lesní jezera, či vycházející měsíc v krajině. Náladová atmosféra pastelů pak stěží prozrazuje racionální metodu práce, jejímž prostřednictvím byly vytvořeny.“³⁸

Autorka převážnou většinu svých děl signuje celým jménem (*Arna Juračková*, popř. *A. Juračková*) a za jméno zaznamenává též rok vzniku obrazu.

³⁸ Krkošková, Alena: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Den a noc, pastely. Galerie O. Kubína, Boskovice 2000, nestr.

VII. Animovaný film

Jak již bylo řečeno, A. Juračková vystudovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou – speciální ateliér filmové a televizní grafiky u prof. Miloslava Jágra. U tohoto oboru však dlouho nezůstala. Je autorkou pouze dvou animovaných filmů, po studiích se začala věnovat spíše tvorbě ilustrační a grafické.

Oba filmy vytvořila technikou ploškového filmu. „Tzv. ploškový film, dříve nazývaný papírkový, je hrán 'plošnou loutkou', vystřiženou z papíru, někdy z plechu, umělé hmoty, tkaniny apod. V obou případech ke ovšem animace prováděna souběžně s natáčením, lze tedy tyto metody řadit do kategorie loutkových filmů. Reliéfová loutka poloplastická má proti klasické trojrozměrné loutce výhodu v možnosti transformací a účelových deformací. Klasická trojrozměrná loutka je totiž pro daný film hotova jednou provždy, nepočítáme-li ovšem možnosti výměny hlav (různé výrazy tváří), nebo i jiných částí těla, nebo její alternativní vyhotovení v několika velikostech, resp. duplikátní i vícenásobné vyhotovení (shodné vyhotovení) pro možnost souběžného natáčení v různých scénách a pro snímání několika kamerami.

Plošná loutka (papírková), může být pro tyto účely pohybu buď důmyslně kloubována, nebo pouze rozložena (vystřižena) do patřičného množství svých částí, (náležitě pohybově vytvořených) a teprve při výsledné animaci pod kamerou skládána do požadovaných fází hereckého projevu.

Zvláštní spojení ploškového a kresleného filmu nastává, když jednotlivé pohybové fáze jsou pro daný záběr v obrysech nakresleny předem (jako v kresleném filmu), posléze do detailu graficky a malířsky zpracovány na papír, vystřiženy a podle předchozích obrazových kreseb umístovány při vertikálním snímání v zabírané dekoraci na horizontálním stole.³⁹

Vysokou školu zakončila Juračková v roce 1976 krátkým absolventským filmem *Pokusníček* (viz obr. příloha č. 10). Byl vytvořen na motivy pohádky A. Mikulky *Dvanáct usmívajících se ježibab*, pojednávající o čarodějnicích a malém chlapečkovi, se kterým čarodějnice kouzlí a on tak mění svou podobu. *Pokusníček* je animován

³⁹ Šebestík, Jiří: Animovaný film. Vysoká škola uměleckoprůmyslová, Praha 1980, s. 6 - 8.

technikou „papírkového filmu“ a malovanou temperou. Byla namluvena Národním umělcem Karlem Högrem.

„Výborně a neobyčejně dopadl film „Dvanáct usmívajících se ježibab“ (bylo vlastně riskantní vybrat si pohádku autora, který je zároveň vyhraněným malířem a ilustrátorem), kde autorka naplno rozehrála vesele působící tvarové deformace a fantaskní až mistrovsky působící znaky, značky a novotvary. Pohádka není kreslená, ale malovaná, kolorit svou kultivovaností připomíná cyklus 'Vodní krajina' z r. 1972. Barevné tóny vytvářejí prostorovou hloubku a spoluvytvářejí dynamiku a napětí výrazu.“⁴⁰

Stejnou techniku „papírkového filmu“ a malovanou temperu využila Juračková také při tvorbě druhého filmu *Pohádky z lipových špalíčků* (1978 – 1981, viz obrazová příloha č. 11). Jedná se o sedmidílný televizní seriál dětských večerníčků pro ČSTV. Animátorem byl Boris Masník, režisérem Josef Kluge, večerníček namluvil Vlastimil Brodský. Autorkou literárního námětu byla Eva Košlercová. Filmové zápletky vytváří tři hlavní postavy – Dědeček a jeho vnuk Kubík, kteří bydlí v chaloupce pod košatou lípou. V koruně této lípy přebývá také zlobivá víla Kotrmelína, kterou autorka ztvárnila jako panenku v široké sukni s křídly, pomocí kterých slétne z koruny lípy dolů na zem nebo na květinu. Kotrmelína představuje aktivní postavu, která často způsobuje konflikt a následně dochází k určité akci, honičce apod.

Mimo výtvarné ztvárnění hlavních postaviček, měla Juračková možnost využít svých znalostí květin, studií přírody a krajiny. Jak sama říká, prostředí postaviček se jí dělalo mnohem lépe, než postavičky samotné. V tomto ohledu je zde důležitá role listonoše, který s dopisy chodí po krajině a autorka si tak mohla pohrát s různými typy krajinného prostředí. I Během práce na tomto filmu chodila Juračková kreslit do přírody nebo dělala studie architektury.

„Nový televizní seriál 'Pohádky z lipových špalíčků' (kombinovaná technika) je výtvarně jakousi syntézou či kompromisem mezi leporelem 'Kde se slova ukrývají' a Dvanácti ježibabami.“⁴¹

⁴⁰ Konečná, Alena: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Práce z let 1973-1978. ONV Blansko, Blansko 1979. nestr.

⁴¹ tamtéž.

VIII. Závěr

Záměrem této bakalářské práce bylo podat ucelenou formou přehled díla Arny Juračkové a vytvořit tak první studii týkající se její osoby. Dosavadní výtvarná činnost Juračkové je nesmírně bohatá ať už po stránce jejího uměleckého zaměření či po stránce kvantitativní. Její dílo jsem tedy pro přehlednost rozdělila podle použitých technik, čemuž odpovídají jednotlivé kapitoly. V jejich rámci jsem pak chronologicky sledovala vývoj autorčiny výtvarné činnosti v dané technice od počátku jejích tvůrčích aktivit až po současnost. Zároveň jsem se snažila vymezit jednotlivé vývojové fáze a postihnout jejich hlavní charakteristiky. Soustředila jsem se přitom na díla podstatná, jež dle mého názoru svou kvalitou platí za určité představitele daných období a nositele hlavních znaků. Popisem těchto kompozic jsem pak ony obecné znaky definovala. Tvůrčí vývoj Juračkové názorně dokládá také výběrová obrazová příloha s popisem. Tato práce si nečiní nárok na kompletní prostudování autorčiny tvorby či její kritické hodnocení. Věřím však, že se mi alespoň v jejím rámci podařilo podat přehledné shrnutí, které může v budoucnosti posloužit jako podklad k dalšímu studiu.

Jedním z mých původních cílů bylo sestavit katalog alespoň podstatných prací autorky. Bohužel kvůli nedostatku podkladů i omezenému rozsahu práce jsem byla nucena od tohoto záměru upustit. Zpracovala jsem pouze seznam vytvořených exlibris a ilustrací (respektive ilustrovaných publikací). Sepsání katalogu tedy může být námětem na další práci, stejně jako výrazná osobnost zmíněného otce malířky Antonína Juračky, jehož velmi kvalitní a svébytná tvorba nebyla také dosud monograficky zpracována. Díky jeho nedávnému úmrtí je již jeho dílo uzavřené a čeká na probádání.

Ve své studii jsem se zabývala tvorbou stále žijící autorky, což s sebou nese jistá úskalí. Její práce ještě není zcela prověřená časem a chybí zde jistý odstup. Současné (nejen) výtvarné umění představuje určitým způsobem problematickou oblast, zejm. to platí právě u tvůrců regionálního charakteru, kteří nejsou příliš mediálně známí. O stále tvořících umělcích obecně neexistuje mnoho publikací. Škoda, že i veřejnost samotná nevěnuje tolik pozornosti současným tvůrcům, ale spíše sází na již prověřené jistoty.

Jsem si vědoma, že vzhledem k omezenému rozsahu práce bylo nutné opominout i některé poměrně významné aktivity a činnosti autorky, příkladem můžou být její realizace v architektuře. Doufám však, že tato studie přiblíží postavu Juračkové,

poslouží dalším zájemcům o její výtvarné aktivity a přinese i jí samotné novou chuť a energii do tvůrčí činnosti.

IX. Resumé

A. Juračková (narozena 18. května 1951 v Brně) vystudovala v letech 1966-1970 Střední uměleckoprůmyslovou školu v Brně, obor propagační grafika u prof. Dalibora Chatrného, poté absolvovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze – speciální ateliér filmové a televizní grafiky u prof. Miloslava Jágra (1970-1976). Od ukončení studií pracuje vesměs ve svobodném povolání, které proložila několika lety pedagogické práce: v letech 1982-1990 učila jako odborná asistentka na VŠUP Praha, v letech 1995-1996 obor písmo na SŠUŘ Brno a posléze i výtvarnou výchovu na ZUŠ Blansko. V současnosti žije a tvoří v Blansku.

Pro její výtvarnou tvorbu je příznačné široké tvůrčí rozpětí: od ilustrace, volné kresby, užité i volné grafiky, animovaný film, intimně i monumentálně řešené obrazy až po neobvyklé malířské objekty a realizace v architektuře. Svým zaměřením je především malířkou, grafičkou a ilustrátorkou publikací pro děti. Nejvýznamnější technikou se stal Juračkové na řadu let linoryt, v oblasti malby pak tempery, v současnosti převládají pastely. Její inspirační zdroj představuje příroda v nejširším slova smyslu. Téměř v celé její tvorbě najdeme rostlinné motivy, jejichž zpracování se však vyvíjí od reálných studií přes stylizovanou dekorativnost směrem k plné abstrakci. Typická je pro tvorbu Arny Juračkové veselá a výrazná barevnost. Převládají především tóny základní, často v protikladných kombinacích, teprve koncem devadesátých let se autorka ve svých kompozicích malovaných pastelem zklidňuje a používá také tóny lomené. Juračková svými pracemi dokazuje, že zájem o výtvarné umění i silné dojmy mohou vyvolávat především díla charakteristická souhrou intenzivního sdělení a kultivovaného tvarosloví. Autorce se daří uchovávat si svůj osobitý styl a svou vlastní výtvarnou cestu.

Juračková uspořádala více než třicet pět samostatných výstav, zúčastnila se okolo sto padesáti výstav kolektivních na území České republiky i v zahraničí. Je členkou několika profesních sdružení, např. Q Brno, Klubu ilustrátorů dětské knihy Praha, Unie a Syndikátu výtvarných umělců České republiky. Svou tvorbou je zastoupena ve sbírkách Ministerstva kultury, Univerzity Karlovy, Kabinetu exlibris, Památníku národního písemnictví, galerií v Maďarsku, Polsku a v řadě soukromých sbírek v České republice i v zahraničí.

Tato práce je prvním pokusem o přehledné shrnutí autorčina profesionálního života a práce. Jejím cílem je nastínění a rozčlenění jejího dosavadního výtvarného díla, které je dle mého názoru po obsahové i výtvarně řemeslné stránce velmi kvalitní a svébytné.

X. Summary

Arna Juračková (born 18. 5. 1951 in Brno) studied Secondary Arts and Crafts School in Brno - advertising graphic by Prof. Dalibor Chatrný (1966-1970), then she graduated Academy of Arts, Architecture and Design Prague in special atelier of Film and TV Graphics by Prof. Miloslav Jágr (1970 – 1976). Since that she's been self employed, a few years she was a teacher: between 1982 – 1990 she taught as an assistant at VŠUP Prague (Academy of Arts, Architecture and Design Prague, in Atelier of Film and TV Graphics), between years 1995-1996 types of letters at SŠUŘ in Brno (Secondary Arts and Crafts School Brno) and then optional arts at school of arts in Blansko. Presently she lives and works in Blansko.

Her works are typical for using creative techniques in illustration, drawing, graphic, cartoon, paintings of intimate and monumental pictures and also unusual objects and designs for decorations in architecture. She's focused on paintings, graphics and illustrations for children. Linocut became for many years the outstanding techniques of hers, in painting tempera, nowadays she prefers crayon. Her inspiration mostly comes from nature. She works with models of plants in her paintings and drawing, which she pictures in their real forms but she also creates decorative and abstract motives. Agile and bright colours are typical for her works. First of all she uses basic tints, often in contrary combinations, from the end of nineties she prefer calmer tints in her caryon compositions. She always keeps her own typical style in paintings and drawing.

She's made more than 35 exhibits of herself and taken part in about 150 collective exhibits in Czech Republic and abroad. She's member of several professional associations: Q Brno, Club of children's illustrators Prag, Union and Syndicate of Czech visual artists. Her works are represented in collections of Ministry of Culture, Charles University in Prag, Cabinet of exlibris, Memorial of Czech Letters. They are also in art galleries abroad for example in Poland or Hungaria and in many private collections in Czech Republic and in foreign countries.

The aim of this work is to summarise this authoress's work, which is, by my opinion, in its content and artistic point of view of a very high quality and original. This final thesis is the first attempt to summarise her professional life and work.

XI. Seznam vyobrazení

(není-li v poznámce uvedeno jinak, byly obrázky převzaty z foto-reprodukcí zapůjčených mi z vlastnictví autorky, či byly kopie mnou pořízeny z originálů – zejm. u exlibris).

- 1) Milada Juračková: Kytice s chlapcem, kolorovaná kresba, 21 x 30 cm, 1996.⁴²
- 2) Milada Juračková: Zima, kolorovaná kresba, 21 x 30 cm, 1966.⁴³
- 3) Antonín Juračka: Pevnost bodu, kresba perem a štětcem, 28 x 32 cm, 1994.⁴⁴
- 4) Antonín Juračka: Totemy, kresba 58 x 58 cm, 1994.⁴⁵
- 5) Antonín Juračka: Panelstory, kresby, 1994.⁴⁶
- 6) Antonín Juračka: Kresby z let 1984-1994.⁴⁷
- Arna Juračková:
- 7) Z cyklu Les I., linoryt, 1969.⁴⁸
- 8) Jízda králů, linoryt, 40 x 50 cm, 1969.⁴⁹
- 9) Město a ekologie, kresba (klausurní práce).
- 10) Pokusníček, animovaný film, výtvarné návrhy, diplomová práce na VŠUP Praha, 1978.⁵⁰
- 11) Pohádky z lipových špalíčků, 1978-1981.
- 12) ilustrace k publikaci Kde se slova ukrývají, kolorovaná kresba, 1976.⁵¹
- 13) ilustrace publikace Už se tmy nebojím, linoryt, 15 x 21 cm, 1978.
- 14) ilustrace publikace Už se tmy nebojím, linoryt, 15 x 21 cm, 1978.⁵²
- 15) Z cyklu PAF, linoryt, 4 x 12 cm, 1975.⁵³
- 16) Létavice, linoryt, 15 x 10 cm, 1975.⁵⁴
- 17) Z cyklu Starty, linoryt, 27 x 32 cm, 1975.⁵⁵

⁴² převzato z: Katalog výstavy Juračkovi, Galerie města Blanska, Blansko, 1995.

⁴³ převzato z: tamtéž.

⁴⁴ převzato z: tamtéž.

⁴⁵ převzato z: tamtéž.

⁴⁶ převzato z: tamtéž.

⁴⁷ převzato z: tamtéž.

⁴⁸ převzato z: Katalog I. české soutěžní výstavy mladých 15/26. Brno 1969.

⁴⁹ převzato z:

⁵⁰ převzato z: Katalog výstavy Arna Juračková, Práce z let 1973-78, Výstavní síň domu Julia Fučíka Adamov, Adamov, 1979.

⁵¹ převzato z: Müllerová, Eliška / Juračková, Arnoštka: Kde se slova ukrývají. Albatros, Praha 1976.

⁵² převzato z: Handzová, Viera: Už se tmy nebojím. Albatros, Praha 1980.

⁵³ převzato z: Katalog výstavy Arna Juračková, Práce z let 1973-78, Výstavní síň domu Julia Fučíka Adamov, Adamov, 1979.

⁵⁴ převzato z: tamtéž.

⁵⁵ převzato z: tamtéž.

- 18) Zelený den, linoryt, 38 x 38 cm, 1980.
- 19) Z cyklu Maškaráda, dvoubarevný kolorovaný linoryt, 38 x 45 cm, 1980.
- 20) Zámeček, linoryt, 40 x 40 cm, 1981.
- 21) Zahrada, kolorovaný linoryt, 42 x 42 cm, 1981.
- 22) Z cyklu Totemy III., dvoubarevný linoryt, 38 x 38 cm, 181.
- 23) Setkání, tempera, 60 x 60 cm, 1984.
- 24) Z lučních her, tempera, 60 x 60 cm, 1984.
- 25) V modré, tempera, 60 x 60cm, 1984.
- 26) Zahrada pro princeznu, tempera, 60 x 60 cm, 1984.
- 27) Kytice, tempera, 50 x 50 cm, 1985.
- 28) Kytice, tempera, dvoubarevný linoryt, 38 x 38 cm, 1989.⁵⁶
- 29), 30) ilustrace publikace Einsteinův Mozart, kresba, 1989.⁵⁷
- 31) Bez názvu, linoryt, 20 x 20 cm, 1991.⁵⁸
- 32) Siluety, kresba, 1994.⁵⁹
- 33) Kytice, z cyklu Siluety, kresba, 19 x 28 cm, 1994.⁶⁰
- 34) Krajina, tempera, 63 x 60 cm, 1994.
- 35) Sen, tempera, 69 x 77 cm, 1994.
- 36) Z cyklu Stínohry I., akryl, 120 x 120 cm, 1996.
- 37) Z cyklu Stínohry II, akryl, 120 x 120, 1996.
- 39) Trosečník, pastel, 51 x 39 cm, 2002.
- 40) Atlantis, pastel, 57 x 45 cm, 2003.
- 41) Exlibris ze souboru pro Hanu Červinkovou, Dvanáct pohádkových motivů, X3, 70 x 70, 1974.
- 42) Exlibris ze souboru pro Jana Zemčíka, Bodlák I. X3/COL, 80 x 80, 1976.
- 43) Exlibris ze souboru pro J. Zelíka, Studánka. X3/2b, 140 x 55, 1979.
- 44) Exlibris ze souboru Juračková Arna, Paprsek. X3/4COL, 140 x 100, 1995.
- 45) Exlibris A.J (Arna Juračková). Mlčení. X3/2COL, 130 x 90, 1999.
- 46) Exlibris ze souboru pro A. Juračku, Psík. X3, 100 x 100. 1986.
- 47) Exlibris pro Alenu Konečnou, Sukně. X3, 145 x 145, 1991.

⁵⁶ převzato z: Katalog výstavy Arna Juračková, Práce z let 1973-78, Výstavní síň domu Julia Fučíka Adamov, Adamov, 1979.

⁵⁷ Duchañ, Jan: Einsteinův Mozart. Blok, Brno, 1989.

⁵⁸ převzato z: Katalog výstavy Juračkovi, Galerie města Blanska, Blansko, 1995.

⁵⁹ převzato z: tamtéž.

⁶⁰ převzato z: tamtéž.

XII. Použité prameny a literatura

Prameny:

Soupis podstatných samostatných a kolektivních výstav A. Juračkové (rukopis A. Juračkové).

Soupis ex libris A. Juračkové (rukopis A. Juračkové).

Homola, Jiří: Záznam úvodního slova vernisáže výstavy Arna Juračková, Tempery, kresby, grafika. Vysokoškolský klub Vysoké školy pozemního vojska ve Vyškově, Vyškov 1989 (strojopis autora).

Charvátová, Irma: Záznam úvodního slova vernisáže výstavy Arna Juračková, Obrazy a kresby. MKS Adamov, Adamov 2003 (strojopis autorky).

Zhoř, Igor: Arna Juračková a brouci. Záznam úvodního slova vernisáže výstavy Arna Juračková, Brouci. Klub školství a vědy B. Václavka, Brno 1982 (strojopis autora).

Literatura

Katalogy:

(řazeno chronologicky)

Katalog I. české soutěžní výstavy mladých 15/26. Brno 1969.

Konečná, Alena: Úvodní text katalogu výstavy Milada a Arna Juračkovy. Dům pánů z Kunštátu, Brno 1970, nestr.

Homola, Jiří: O potřebnosti studií. Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Studie květin. Muzeum Blansko, Blansko 1976, nestr.

Konečná, Alena: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Práce z let 1973-78, ONV Blansko, Blansko 1979, nestr.

Perničková, Hana: Úvodní text výstavy Arna Juračková, Obrázky. Galerie dílo, Brno 1982. nestr.

Čubrda, Zdeněk: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, 1978/85. Městská knihovna v Boskovicích, Boskovice 1985, nestr.

Čubrda, Zdeněk: Arna Juračková / Obrazy – grafika. Úvodní text katalogu výstavy Juračková Arna. Svaz českých výtvarných umělců, Brno 1986, nestr.

Rut, Přemysl: Náhle neví, co je co. Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková. Závodní klub ROH ČKD Blansko, Blansko 1986, nestr.

Homola, Jiří: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Kresby a tempery. MKS Adamov, Adamov 1988, nestr.

Rut, Přemysl: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková. Muzeum Blansko. Blansko 1994, nestr.

Kundera, Ludvík: O trojí přírodě. Úvodní text katalogu výstavy Milada, Arna a Antonín Juračkovi. Galerie Města Blanska, Blansko 1995, nestr.

Krkošková, Alena: Arna Juračková – prales. Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Siluety. Galerie Lužánky, Brno 1995, nestr.

Exlibris 1994-96, Mezinárodní výstava Chrudim, Praha 1996.

Krkošková, Alena: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Souvislost a proměnlivost. Galerie Lužánky, Brno 2000, nestr.

Dvořáková, Nina: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Mozaika léta, obrazy a objekty. Galerie Eva, Bystřice nad Pernštejnem 2000, nestr.

Krkošková, Alena: Úvodní slovo katalogu výstavy Arna Juračková, Den a noc. Galerie Otakara Kubína, Boskovice 2000, nestr.

Parma, Jaroslav: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Obrazy a grafika. MKS Letovice, Letovice 2001, nestr.

Gabrielová, Bronislava: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Obrazy a pastely, Galerie města Blanska, Blansko 2001, nestr.

Gromeš, Josef: Ex libris Arny Juračkové. Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Ex libris. Galerie města Blanska, Blansko 2001, nestr.

Festival Q 2001, Brno 2001, nestr.

Krkošková, Alena: Obrazy. Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Pastely. Galerie Kabinet, KIC Brno, 2003, nestr.

Charvátová, Irma: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Ilustrační tvorba, obrázky. Městská knihovna Blansko, Blansko 2004, nestr.

Charvátová, Irma: Úvodní text katalogu výstavy Arna Juračková, Kytice. Muzeum Blansko, Blansko 2005, nestr.

XI. Trienále ex libris Chrudim, přehlídka současné tvorby českého ex libris, Praha 2005.

Články:

- Antonínová, Marta: Juračková vystavuje Kytice. In: Týden u nás, 2005, 2. 3., s. 3.
- Antonínová, Marta: Arna Juračková vystavuje v Adamově. In: Týden u nás, 2003, 22. 10., s.3.
- Antonínová, Marta: Arna Juračková nalézá inspiraci v květinách. In: Rovnost, 2004, 11. 2., s.14.
- Gromeš, Josef: Jubileum Arny Juračkové, In: Knižní značka 2 - 2001, s. 29 - 31.
- Gromeš, Josef: Arna Juračková, In: Zprávy spolku sběratelů a přátel exlibris 4 – 1978, s.9 -10.
- Charvátová, Irma: Měsíc s Arnou. In: Týden u nás, 2001, 14. 11., s. 3
- Parma, Jaroslav: Pastelové Den a noc. In: Týden u nás, 2000, 8. 11., s. 12.
- Parma, Jaroslav: Slavnosti Jeřabin. In: Týden u nás, 2001, 15. 8., s. 12.
- Parma, Jaroslav: Nad obrazem o mnohém. In: Týden u nás, 2001, 3. 10., s. 12.
- Parma, Jaroslav: Zemřel významný malíř, grafik a člověk Antonín Juračka. In: Týden u nás, 2005, 23. 2., s. 12.
- Parma, Jaroslav: Vystavují u přátel. In: Týden u nás, 1999, 20. 10., s. 12.
- Parma, Jaroslav: Zaplnili galerii. In: Týden u nás, 1995, 17. 5. , s. 1.
- Parma, Jaroslav: Návrat nejen do výstavní síně. In: Týden u nás, 1995, 31. 5., s. 8.
- Parma, Jaroslav: Juračková vystavuje v Blansku, In: Rovnost, 2001, 20. 10., s.14.
- Paroulková, Leona: V Boskovicích vystavuje své pastely blanenská umělkyně Arna Juračková. In: Regionální noviny, 2000, 28.11. s. 13.

Knižní publikace:

- Bránský, Jaroslav: Výtvarní umělci v okrese Blansko. Kulturní středisko města Blanska, Blansko 1990.
- Fikari, Robert: Přehled grafických technik. Práce, Praha 1955.
- Kořínek, Ota: Sítotisk/ serigrafie. SNTL, Praha 1971.
- Krejča, Aleš: Grafické techniky. Aventinum, Praha 1994.
- Mašátová, Ivana: 10 let Galerie města Blanska. Kulturní středisko města Blanska, Blansko 2000.
- Marco, Jidřich: O grafice, Mladá Fronta, Praha 1981.
- Vencl, Slavomil: Moderní české exlibris. Nakladatelství U Jakuba, Pelhřimov 1993.

Vencl, Slavomil: České exlibris. Hollar, Praha 2000.

Audiovizuální prameny:

Videonahrávka vernisáže výstavy Arna Juračková, Obrazy, pastely, exlibris s úvodním slovem Bronislavy Gabrielové, ze dne 23. 9. 2001, Galerie města Blanska, vyrobila tvůrčí skupina Audiovizual.

Videonahrávka vernisáže výstavy Arna Juračková, Den a noc, pastely, s úvodním slovem PhDr. Aleny Krkoškové, ze dne 11. 11. 2000, Galerie Otakara Kubína Boskovice, vyrobila tvůrčí skupina Audiovizual.

Videonahrávka vernisáže výstavy Arna Juračková, Souvislost a proměnlivost, malované obrazy a objekty, s úvodním slovem PhDr. Aleny Krkoškové, ze dne 9. 3. 2000, Galerie Lužánky Brno, vyrobila tvůrčí skupina Audiovizual.

XIII. PŘÍLOHY

A. Členství v profesních sdruženích

Sdružení Q, Brno

Klub ilustrátorů dětské knihy, Praha

Unie výtvarných umělců České republiky

Syndikát výtvarných umělců České republiky

B. Zastoupení ve sbírkách

Ministerstvo kultury ČR

Armádní výtvarné studio

Oblastní galerie Liberec

Univerzita Karlova

Kabinet ex libris

Památník národního písemnictví

Archiv klubu přátel výtvarného umění Prostějov

Muzeum ex libris Sint Niklaas (Dánsko)

Galerie přátelství Zirc (Maďarsko)

Zámecké muzeum Malbork (Polsko)

Městské muzeum a galerie Břeclav

soukromé sbírky v ČR a zahraničí

C. Podstatné samostatné výstavy

- 1970 Milada a Arna Juračkovy, Závodní klub ČKD, Blansko.
- 1972 Grafika, Oblastní galerie, Liberec.
Milada a Arna Juračkovy, Dům pánů z Kunštátu, Brno.
- 1976 Studie květin, Okresní vlastivědné muzeum Blansko (obrazový doprovod sochaře Karla Řezníka).
- 1979 Práce z let 1973 – 1978, Výstavní síň kulturního domu Julia Fučíka, Adamov.
- 1981 Brouci, Klub školství a vědy B. Václavka, Brno.
- 1982 Obrázky Arny Juračkové, Galerie Dílo, Brno.
- 1983 Grafika, Inzertní oddělení Mladé fronty, Praha.
Radost dětem, Výstavní síň umění – knihy, Praha. (společná výstava s M. Černou a M. Hozmanovou)
- 1985 Arna Juračková 1978/85, Městská knihovna Boskovice, Boskovice.
- 1986 Obrazy – grafika, Galerie Jaroslava Krále, Brno.
Tempery, koláže, grafika, Závodní klub ROH ČKD Blansko, Blansko.
- 1987 Obrazy – grafika, Foyer kina Družba, Brno.
- 1988 Grafika, kresby, tempery, Dům kultury ROH Břeclav, Břeclav.
Kresby a tempery, Městské kulturní středisko Adamov, Adamov.
- 1989 Tempery, kresby, grafika, Vysokoškolský klub Vysoké školy pozemního vojska ve Vyškově, Vyškov.
Kresby, Malá galerie Československého spisovatele, Brno.

Práce z let 1967/ 1989, Závodní klub ROH ČKD Blansko, Blansko.

- 1991 Obrazy, Galerie V Kavárně, Brno.
- 1994 Arna Juračková, Malá výstavní síň, Muzeum Blansko.
- 1995 Milada, Antonín, Arna Juračkovi, Galerie města Blanska, Blansko.
Siluety, Galerie Lužánky, Brno.
- 1999 Ohlédnutí za kresbou, Duha kulturní klub U hradeb, Prostějov (s A.Juračkou)
Krajiny – obrazy, Galerie N´ Atelier, Blansko.
Grafika, obrazy, Ilustrace, Výstavní síň radnice, Mürtzuschlag, Rakousko
(společná výstava s A. Juračkou).
Obrazy, Medicínská galerie, Brno.
- 2000 Souvislost a proměnlivost, malované obrazy a objekty. Galerie Lužánky, Brno.
Mozaika léta, obrazy a objekty, Galerie Eva, Bystřice n. Pernštejnem.
Den a noc, pastely, Galerie O. Kubína, Boskovice.
- 2001 Obrazy a grafika, MKS Letovice, Letovice.
Obrazy a pastely, ex libris, Galerie města Blanska, Blansko.
- 2002 Ex libris, Městská knihovna Boskovice, Boskovice.
- 2003 Obrazy, MKS Adamov, Adamov.
Obrazy, Jamborův dům, Tišnov.
Pastely, Galerie Kabinet, Brno.
- 2004 Ilustrační tvorba, obrázky, Městská knihovna v Blansku, Blansko.
Kresby a grafika, Výzkumný ústav veterinárního včelařství, Brno.
- 2005 Kytice, Muzeum Blansko, Blansko.

D. Účast na podstatných kolektivních výstavách

- 1957 Soutěž a výstava k 50. výročí Československého rozhlasu, Praha.
- 1962 Krajská soutěž STM, Praha (čestné uznání za grafiku).
Celostátní soutěž STM, Praha (čestné uznání za grafiku).
- 1967 Krajská soutěž SČSP, Brno (1.cena za grafiku).
- 1969 MAX, výstava mladých přátel umění, Dům pánů z Kunštátu, Brno.
Česká soutěžní výstava mladých 12/26, Dům pánů z Kunštátu, Brno
(cena za grafiku).
- 1970 Výstava mladých, Freiburg, NDR.
- 1971 Perspektivy mladých, II. ročník výstavy mladých jihomoravských výtvarníků,
Galerie Pod krokodýlem, Brno.
Brněnská grafika, Mexico.
Výstava domácích prací studentů UŠUP Praha, výstavní síň Fronita, Praha.
Výstava mladých českých grafiků, Dubnica (repríza).
- 1972 Knižní a volná grafika, výstava SUPŠ Brno, Galerie mladých, Kulturní středisko
S.K. Neumanna, Brno.
- 1973 Člověk a doba, celostátní přehlídka ZUČ, Zlín.
Brněnská současná grafika, Tartu Riiklik Kunstimuuseum, Estonsko
Brněnská současná grafika výstavní síň divadla Zdeňka Nejedlého, Voroněž.
- 1974 Přehlídka současného ex libris, Chrudim.
Brněnská současná grafika, Plovdiv (Bulharsko).
- 1976 Umění mladých, Praha.

- 1977 Mladí výtvarníci jihomoravského kraje, Dům umění, Brno.
II. přehlídka současného ex libris, výstavní síň divadla Z. Nejedlého, Chrudim.
- 1978 Soudobá užitá grafika, Praha.
- 1980 III. přehlídka současného ex libris, výstavní síň divadla Z. Nejedlého.
- 1981 Trende biennale van de klein grafiek, Sint-Niklaas (Belgie).
I. bienále tvorby mladých výtvarníků jihomoravského kraje, Dům pánů z Kunštátu, Brno.
- 1982 Současné české ex libris ze sbírek Ing. J- Gromeše, Galerie v předsálí, Kulturní středisko města Blanska.
Z tvorby mladých českých výtvarníků jihomoravského kraje, Kulturní dům Pavlov, Pavlov.
Z tvorby mladých českých výtvarníků jihomoravského kraje, výstavní síň MO ZSVU, Bratislava.
Mezinárodní výstava ex libris, při příležitosti evropského kongresu ex libris FISAE, Oxford, Anglie.
Užitá grafika, oborová výstava, Galerie Jaroslava Frágnera, Praha.
Moravská grafika – současná tvorba, Dům umění města Brna.
- 1983 II. bienále tvorby mladých výtvarníků Jihomoravského kraje, Dům umění města Brna, Brno.
IV. přehlídka českého ex libris, Síň Divadla Zdeňka Nejedlého, Chrudim.
IV. přehlídka českého ex libris, Galerie D, Smíchov, Praha.
Bienále ex libris, Sint Niklaas, Belgie.
- 1984 X. mezinárodní bienále ex libris, Muzeum zamkowe w Malborku (Polsko).
ŽEŇ ČSL ex libris za rok 1983, Galerie na Mostě, Hradec Králové.
Ex Libris, Olomouc.
Netradiční ex libris, galerie v předsálí, Kulturní středisko Města Blanska, Blansko.
Výstava SUPŠ Brno, Dům umění města Brna, Brno (při 60.výročí školy).

- 1985 Výstava grafických listů k 60. narozeninám J. Rajlicha, Galerie A. Trýba, Brno.
Výtvarní umělci Jihomoravského kraje, Dům umění města Brna.
III. bienále tvorby mladých výtvarníků Jihomoravského kraje, Dům umění
Města Brna, Brno.
- 1986 XI. mezinárodní bienále ex libris, Muzeum zamkowe w Malborku (Polsko).
- 1987 Užité umění výtvarných umělců do 35 let, výstavní síň Mánes, Praha.
- 1988 ŽENĚ ČSL ex libris za rok 1987, Galerie na mostě, Hradec Králové.
Výtvarníci animované tvorby, výstavní síň Mánes, Praha.
Současné ex libris, Galerie D, Smíchov, Praha.
Grafické techniky IV. , tisk z výšky, Galerie D, Smíchov, Praha.
- 1989 Současná česká grafika, výstavní síň Mánes, Praha
Moravská grafika 1989, Dům umění Města Brna, Brno.
VI. přehlídka českého ex libris, Výstavní sál Divadla Z. Nejedlého, Chrudim.
- 1990 Moravská grafika, Poznaň (Polsko).
I. Moravský salón ex libris 1990, Kulturní dům u Hradeb, Prostějov.
Výstava Naštorc, Klášter v Plasích.
Současná česká kniha, Výstavní síň Mánes, Praha.
Mezinárodní bienále dřevorytu a linorytu, Středoslovenská galerie, Banská
Bystrica.
- 1991 Vizuální interpretace – současný grafický design a ilustrace z jižní Moravy,
Karmeliterhof, St. Pölten (Rakousko).
Sdružení Q Brno, Galerie Města Blanska.
Sdružení Q Brno, členská výstava, Dům umění Města Brna, Brno.
Libido v exlibris 91, Výstavní síň V. Münsche, Dům kultury L. Janáčka,
Havířov.
Jak liška dělala kotrmelec aneb to jsme se tehdy načekali..., výstava pro děti,
Galerie sýpka, Vlkov.

ŽEŇ ČSL exlibris za rok 1990, Galerie na mostě, Hradec Králové.

- 1992 Zeitgenössische tschechische Graphik, kulturní a informační středisko ČSSR, Berlín.
Grafika a komorní plastika, Asociace volné grafiky, Sdružení sochařů Čech, Moravy a Slezska, Budova Karolína, Praha.
- 1993 Interkontakt Grafik 1993, mezinárodní trienále volné grafiky, Výstavní síň Mánes, Praha.
- 1994 Vizuální interpretace II, současný grafický design a ilustrace z jižní Moravy, atrium Domu techniky, Výstaviště Brno (doprovodná výstava XVI. bienále Brno).
Ilustrace pro děti, Klub ilustrátorů dětské knihy, Malovaný dům, Třebíč.
- 1995 ŽEŇ českého a slovenského exlibris za rok 1994, Galerie na mostě, Hradec Králové.
Flóra v exlibris, tématická přehlídka ex libris, kulturní klub Duha, Prostějov.
- 1996 Mezinárodní výstava exlibris (výstava u příležitosti kongresu FISAE, Výstavní sál Karla Typpicha, Chrudim.
II. Mezinárodní přehlídka exlibris (dřevoryt a linoryt) Im. Pawła Stellera, Wojewódzka biblioteka publiczna, Katowice.
III. salón moravského exlibris, Kulturní dům u hradeb, Prostějov.
Kniha a Q, půl století souvztažnosti (výstava o spolupráci spisovatelů a výtvarníků), Dům pánů z Fanálu, Brno (doprovodná výstava XVII. bienále designu Brno 96).
Svět na dosah (faxdesign), Dům techniky, Výstaviště Brno (doprovodná výstava XVII. bienále Brno 96).
- 1997 Salón sdružení Q Brno, Galerie Města Blanska, Blansko.
H 708 B Heidelberg – 708 km – Brünn, výstava členů sdružení Q Brno, Werkstattgalerie, Heidelberg (Německo).

- II. mezinárodní konkurz grafiky exlibris, Miejska biblioteka publiczna, Gliwice (Polsko).
- 1998 Záznamy, pojmy a syn II, výstav grafiky, Galerie z ruky, Křížovce.
Nebe, peklo, ráj, členská výstava sdružení Q, Muzeum Kroměřížska, Kroměříž.
Čeští výtvarníci k 650. výročí Univerzity Karlovy, Karolinum, Praha.
L'arte al femminile, výstavní sál Cinema teatro M. M. Bolardo, Scandiano (Itálie).
I. moravský salón grafiky, kulturní klub Duha, Prostějov.
Současná česká ilustrační tvorba, Galerie výtvarného umění, Havlíčkův Brod.
- 1999 Škola uměleckých řemesel v Brně, učitelé z let 1924/1999, Moravská galerie, Brno.
IX. trienále exlibris Chrudim, výstavní sál Okresního muzea v Chrudimi.
IV. moravský salón exlibris 1999, kulturní klub Duha, Prostějov.
- 2000 ŽEŇ exlibris, Hradec Králové
L'exposition 1/2000, Collège Jacques-Cartier, Chauny (Francie).
Sdružení Q, Muzeum města Brna – hrad Špilberk.
Sdružení Q, Galerie slováckého muzea, Uherské Hradiště.
Vánoční a velikonoční výstav, Galerie Blansko.
Výstava betlémů Ing. Málové, Městská knihovna Blansko.
- 2001 II. salón moravské grafiky 2001, Klub Duha, Prostějov.
Grafix 2001, I. ročník bienále drobné grafiky, městské muzeum a galerie Břeclav.
Festival Q, obrazy a keramika – Antonín Juračka, Arna Juračková a Ludmila Kovaříková, Regionální muzeum Žďár nad Sázavou (v rámci slavnosti jeřabin)
kresba Q, Stará radnice, kaple svaté Barbory, Brno.
IV. Mezinárodní konkurz exlibris, Gliwice (Polsko).
III. trienále exlibris, Paiffyho palác, Bratislava.
- 2002 III. salón sdružení Q, Galerie Města Blanska.
Ex libris, Městská knihovna a kulturní středisko, Boskovice.

- P.F. 2002, kulturní centrum Duha, Prostějov.
- X. trienále českého exlibris, Chrudim.
- Obraz Q 2002, setkání 2002 stretnutie, Městské divadlo Zlín.
- Současná česká ilustrační tvorba – 1X. ročník, Galerie výtvarného umění, Havlíčkův Brod.
- Současná ilustrační tvorba, Městské muzeum a galerie, Svitavy.
- V. výstav betlémů, Hodonín.
- Vánoční motivy v grafikách a kresbách ze sbírky J. Janů, Galerie 10, Brno.
- V. symposium Borkovany 2002 – Krajina, Borkovany.
- 2003 Žatva slovenského a českého exlibris za rok 2002, Galerie na mostě, Hradec Králové.
- Současné české exlibris, Prostějov.
- Mezinárodní soutěž grafiky – exlibris, Gliwice (Polsko).
- Grafix 2003, bienále drobné rafiky, Městské muzeum a galerie, Břeclav.
- Současná česká ilustrační tvorba (11. ročník), Galerie výtvarného umění, Havlíčkův Brod.
- Grafické listy – 40 let editorské činnosti sekce grafiky a krásné knihy při spolku KPVU v brně, Galerie 10, Brno.
- 2004 Z grafické tvorby českých výtvarnic, Brno.
- Borkovany 2004, Salón v atriu, Borkovany.
- 2005 XI. trienále ex libris, Chrudim.
- VI medzynarodowy konkurz graficzny na exlibris, Gliwice.
- 2006 Prostor pro šest, Muzeum Boskovicka, Boskovice.

E. Soupis exlibris

- 1970 1. Ex libris Dr. H. Penízek. X3, 70 x 35.
- 1974 2. Ex libris J. M. Weimann. V trávě. X3, 70 x 60.
3. Ex libris Hanka Č. Pohádkový motiv I. X3, 70 x 70.
4. Ex libris Červinková Hana. Pohádkový motiv II. X3, 70 x 70.
5. Ex libris Hana Č. Pohádkový motiv III. X3, 70 x 70.
6. Ex libris Hana Červinková. Pohádkový motiv IV. X3, 70 x 70.
7. Ex libris hana Červinková. Pohádkový motiv V. X3, 70 x 70.
8. Ex libris H. Červinková. Pohádkový motiv VI. X3, 70 x 70.
9. Ex libris H. Červinková. Pohádkový motiv VII. X3, 70 x 70.
10. Ex libris H. Červinková. Pohádkový motiv VIII. X3, 70 x 70.
11. Ex libris H. Červinková. Pohádkový motiv IX. X3, 70 x 70.
12. Ex libris H. Č. Pohádkový motiv X. X3, 70 x 70.
13. Ex libris Hanka Č. Pohádkový motiv XI. X3, 70 x 70.
14. Ex libris H. Červinková. Pohádkový motiv XII. X3, 70 x 70.
(č.3-14 v souboru)
- 1976 15. Ex libris Ing. Jan Zemčík. Bodlák I. X3/COL, 80 x 80.
16. Ex libris Ing. J. Zemčík. Bodlák II. X3/COL, 80 x 80.
- 1977 17. Ex libris E. Lugsová. Na listě I. X3/2b, 100 x 75.
18. Ex libris E. Lugsová. Na listě II. X3/2b, 100 x 75.
19. Ex libris E. Lugsová. Na listě III. X3/2b + COL, 100 x 75.
20. Ex libris E. Lugsová. Na listě IV. X3/COL, 100 x 75.
21. Ex libris E. Lugsová. Na listě V. X3/2b, 100 x 75.
(č.17-21 v souboru)
- 1978 22. Ing. Josef Gromeš. Pečeť louky I. X3, 80 x 80.
23. Ing. Josef Gromeš. Pečeť louky II. X3/2b, 80 x 80.
24. Ing. Josef Gromeš. Pečeť louky III. X3, 80 x 80.
25. Ing. Josef Gromeš. Pečeť louky IV. X3/2b, 80 x 80.

26. Ing. Josef Gromeš. Pečeť louky V. X3, 80 x 80.
27. Ing. Josef Gromeš. Pečeť louky VI. X3/2b, 80 x 80.
(č. 22-27 v souboru Arna Juračková, Šest exlibris Ing. Josefa Gromeše, Blansko 1978.)
28. Ex libris. František Rybář. Zvonek. X3/2b, 95 x 60.
- 1979 29. Ex libris Dr. A. Horáková. Iniciála H. X3, 120 x 60.
30. Ex libris J. Zelík. Studánka I. X3/2b, 140 x 55.
31. Ex libris J. Zelík. Studánka II. X3/2b, 140 x 55.
32. Ex libris J. Zelík. Studánka III. X3/2b, 140 x 55.
33. Ex libris J. Zelík. Studánka IV. X3/2b, 140 x 55.
34. Ex libris J. Zelík. Studánka V. X3/2b, 140 x 55.
(č.30-34 v souboru)
35. Ex libris František Rybář. Vlčí mák. 3X/2b, 95 x 60.
- 1980 36. Ex libris František Rybář. Zvonek. X3/2b, 95 x 60.
37. Ex libris František Rybář. Bolehlav. X3/2b, 95 x 60.
38. Ex libris František Rybář. Pomněnka. X3/2b, 95 x 60.
39. Ex libris František Rybář. Knotovka. X3/2b, 95 x 60.
40. Ex libris František Rybář. Pryskyřník. X3/2b, 95 x 60.
41. Ex libris František Rybář. Kakost. X3/2b, 95 x 60.
42. Ex libris František Rybář. Silenka. X3/2b, 95 x 60.
43. Ex libris František Rybář. Chrpa. X3/2b, 95 x 60.
(č. 36-43 v souboru Arna Juračková, Ex libris Františka Rybáře.)
- 1982 44. Ex libris Ing. J. G. Start I. X3, 120 x 60.
45. Ex libris Ing. J. G. Start II. X3, 120 x 60.
46. Ex libris Ing. J. G. Start III. X3, 120 x 60.
47. Ex libris Ing. J. G. Start IV. X3, 120 x 60.
48. Ex libris Ing. J. G. Start V. X3, 120 x 60.
(č.44-48 v souboru)
- 1983 49. Ex libris Milada Juračková. Netradiční ex libris. X3/COL, 70 x 70.

- 1984 50. Ex libris B. Nečas. Květinový motiv. X3/COL, 45 x 45.
51. Ex libris B. Nečas. Květinový motiv. X3/COL, 45 x 45.
52. Ex libris B. Nečas. Květinový motiv. X3/COL, 45 x 45.
53. Ex libris B. Nečas. Květinový motiv. X3/COL, 45 x 45.
54. Ex libris B. N.. Květinový motiv. X3/COL, 45 x 45.
55. Ex libris B. N. Květinový motiv. X3/COL, 45 x 45.
56. Bohumil Nečas ex libris. Květinový motiv. X3/COL, 45 x 45.
57. B. N. Ex libris. Květinový motiv. X3/COL, 45 x 45.
(č. 50-57 v souboru Arna Juračková, Ex libris Bohumila Nečase)
58. Ex libris M. R. (Mirko Riedl). Pomněnky. X3/2b. 70 x 70.
- 1985 59. Ex libris Ing. Hynek Sláma. Pták. X3/2b/COL, 90 x 90.
- 1986 60. A. Juračka Ryby. X3, 100 x 100.
61. A. Juračka. Květy. X3, 100 x 100.
62. A. Juračka. Pták. X3, 100 x 100.
63. A. Juračka. Psík. X3, 100 x 100.
(č. 60-63 v souboru + přebal)
- 1987 64. Eva J. Ex libris. Pták I. X3/COL, 100 x 100.
65. Ex libris Eva J. Pták II. X3/COL, 100 x 100.
66. Ex libris Eva J. Pták III. X3/COL, 100 x 100.
(č. 64-66 v souboru + přebal)
- 1990 67. Ex libris X. Y. (pro fiktivního majitele). Váza I. X3/2COL, 145 x 90.
68. Ex libris X. Y. (pro fiktivního majitele). Váza II. X3/1COL, 145 x 90.
69. Ex libris X. Y. (pro fiktivního majitele). Váza III. X3/2COL, 145 x 90.
70. Ex libris X. Y. (pro fiktivního majitele). Váza IV. X3/2COL, 145 x 90.
(67-70 v souboru)
- 1991 71. Ex libris A. K. (Alena Konečná). Sukně. X3, 145 x 145.
- 1994 72. F. R. Ex libris (František Rybář). Zimní krajina. S1/2COL, 105 x 150.
73. F. R. Ex libris (František Rybář). Pták kytice. S1/3COL, 105 x 150.

- 1995 74. Ex libris A. J. (Arna Juračková). Plachetnice. X3/4COL, 140 x 100.
75. Ex libris A. J. (Arna Juračková). Vodní hladina. X3/4COL, 140 x 100.
76. Ex libris A. J. (Arna Juračková). Paprsek. X3/4COL, 140 x 100.
(č. 74-76 v souboru)
- 1997 77. Ex libris Z. K. (Zdena Kašparová). Iniciála A. X3/3COL, 140 x 100.
78. Ex libris Z. K. (Zdena Kašparová). Iniciála B. X3/3COL, 140 x 100.
79. Ex libris Z. K. (Zdena Kašparová). Iniciála C. X3/3COL, 140 x 100.
(č. 77-79 v souboru)
- 1999 80. Ex libris A. J. (Arna Juračková). Mlčení. X3/2COL, 130 x 90.
81. Ex libris J. Janků. Šátek. X3/2COL, 130 x 90.
- 2001 82. Ex libris Irma Ch. Studánka. S1/2COL, 90 x 100.
83. Ex libris Eva Holoušová. Smutek. S1/COL, 90 x 100.
84. Ex libris Jana O. Paleta. S1/3COL. 90 x 100.
85. Ex libris Lidka K. Oči. S1/4COL, 120 x 75.
86. Ex libris Eva J. Větvička. S1/2COL, 120 x 75.
87. Ex libris Eva Holoušová. Loďka naděje. S1/2COL. 75 x 120.
88. Ex libris Jitka Havlová. Fialka. S1/3COL, 75 x 120.
- 2003 89. Ex libris A. Juračková. Rybářství. S1/2COL, 36 x 44.
90. Ex libris A. Juračková. Galerie. S1/4COL, 32 x 70.
91. Ex libris A. Juračková. Psychologie. S1/2COL, 36 x 44.
92. Ex libris A. Juračková. Reklama. S1/3COL, 55 x 40.
93. Ex libris A. Juračková. Poezie. S1/2COL, 35 x 56.
94. Ex libris A. Juračková. Kosmetika. S1/2COL, 57 x 39.
- 2004 95. Ex libris Bořivoj K. Souboj I. X3/2COL, 105 x 103.
96. Ex libris Bořek K. Souboj II. X3/2COL, 98 x 99.

F. Seznam ilustrovaných publikací

- Almanach mladé poezie. OOD, Blansko 1969.
- Müllerová, Eliška / Juračková, Arnoštka: Kde se slova ukrývají. Albatros, Praha 1976.
- Juračková, Arnoštka. Dětský pokojík. Albatros, Praha 1979.
- Handzová, Viera: Už se tmy nebojím. Albatros, Praha 1980.
- Juračková, Arna: Za zvířátky do zoo, Albatros, Praha 1982.
- Malinský, Zbyněk: Stromy. Albatros, Praha 1985.
- Němčina pro 3. ročník středních škol. Státní pedagogické nakladatelství, Praha 1986.
- Duchaň, Jan: Einsteinův Mozart. Blok, Brno, 1989.
- Pohádky Vavřince Švédy. Závodní klub ROH ČKD Blansko, Blansko 1989.
- Huxley, Aldus: Překrásný nový svět. Orfeus, Praha 1992.
- Vrkočová, Ludmila. Slovníček základních hudebních pojmů. Praha 1994.
- Treuová, Hana. Speciální pedagogika - Cvičné texty pro logopedii. Tobiáš, Havlíčkův Brod 1994.
- Treuová, Hana. Pracovní sešit pro rozvoj grafomotoriky a smyslového vnímání. Tobiáš, Havlíčkův Brod 1995.
- Treuová, Hana, Čítanka pro dislektiky I. Tobiáš, Havlíčkův Brod 1997.
- Michalová, Zdena, Čítanka pro dislektiky II. Tobiáš, Havlíčkův Brod 1997.
- Michalová, Zdena, Čítanka pro dislektiky III. Tobiáš, Havlíčkův Brod 1997.
- Michalová, Zdena, Čítanka pro dislektiky IV. Tobiáš, Havlíčkův Brod 1997.
- Treuová, Hana: Pracovní sešit pro nápravu vývojových poruch čtení v českém jazyce I.. Tobiáš, Havlíčkův brod 1998.
- Michalová, Zdena, Shody a rozdíly. Tobiáš, Havlíčkův Brod 1998.
- Michalová, Zdena: Čáry, máry I. Tobiáš, Havlíčkův Brod 1999.
- Michalová, Zdena, Čáry, máry II. Tobiáš, Havlíčkův Brod 1999.
- Český jazyk pro 6.ročník, Tobiáš, Havlíčkův Brod 2000.
- Český jazyk pro 7. ročník, Tobiáš, Havlíčkův Brod 2000.
- Jílková, Jana: Snadná angličtina, Tobiáš, Havlíčkův Brod 2000.
- Michalová, Zdena: Základy čtení I., Tobiáš, Havlíčkův Brod 2000.
- Michalová, Zdena: Základy čtení II., Tobiáš, Havlíčkův Brod 2001.
- Treuová, Hana, Linhartová L.???. Cvičné texty pro logopedii. Tobiáš, Havlíčkův Brod 2001.

Treuová, Hana. Pracovní sešit pro rozvoj početní představivosti a dovednosti. Tobiáš, Havlíčkův Brod 2001.

Juračková, Arna. Betlém s motivem kostela sv. Martina v Blansku. Městská knihovna. Blansko 2001.

Český jazyk pro 8. ročník. Tobiáš, Havlíčkův Brod 2002.

Český jazyk pro 9. ročník, Tobiáš, Havlíčkův Brod 2003.

G. Obrazová příloha